

میلعلما وه

(ملاسلا مهیلاء) تییلها مولعل یصحتها گیار

رفصد و مرحم مام رد غیلئت بادآ و تیمها و

تانااید

ی نارهط ی نیسد ن سحمدحم دیسد جاد الله تعیآ
هّرسد الله سّدق

مِجْرَلَا نِاطِيْشَلَا نَمَلَلْهُ اِيْ ذُو عَا
 مِجْرَلَا نَمُحْرَلَا اللّٰهُ مَسْب
 نَمِلْعَلَا بَرَللّٰهُ دَمَحَلَا
 دَمَمَح مَسَاقَلَا يِ اِيْ اَتِيْبِيْزُو اِنْدِيْسِيْ اَع اللّٰهُ يِ اَصْدُو
 نَمِيْر هَا طَلَا نَمِيْبِيْطَلَا هَلَا يِ اَعُو
 نَمِيْدَلَا مَوِيْ يِ لِيْ نَمِيْعَمَجَا مَهْنَادَا يِ اَع اَعْمَلَلَا و

کولسد لها اب تسلاجم ریثات و تیمها

مشاب هتشاد تکرشد ناشیاهه مانر برد مهنم و مسرب اقرر تمدخنیا زا رتدوز هک مدوبل پیام ی لیخ
 رید ی لیلاد هب بشما ی لو مشاب هتشاد راضحتسا هدنب دودخ تسه هک ی بلاطم و ل ناسم دنور هب تبسن و
 هک ی بلاطم [نینچمه] و لفاحم و سلاجم نیا رد تکرشد زا مناوتب دیاشد دهدب قیفوت دنوادخ رگا . دش
 ضوع ار ام ی او ه و لهاد و دشاب دیقم دناوتی م ام همه ی ارب اعطق هک منک مدافتسا رتشیب دوشی م حرطم
 دنک

و تسا نیا نم ساسحا اعقاو ، منکی مذضرع اقرر هب ی مرگلد و رابتعا رسزا ار بلطم نیا نم
 نیا . منکی م مدافتسا ساسحا مدودخ و تسا نیمه دوشی م حرطم هک ی بلاطم و ل ناسم هب تبسن نم شنیب
 عفذنم ی ارب نآ رد روضد هک منیبی ی لفحم رد ای ی سلجم رد ی یاج رد مدودخ رگا و تسا ی تیعاو کی
 زاجم و قارغا ای و حازم یور زا میوگی م اقرر تمدخ هک ار نخسنیا اذل . منکی مذتکرشد ، دشاب هتشاد
 تسا تیعاو کی ؛ تسین ی مرگرس میوگب رتهب ای و ی مرگلد و

نم امه منکی م تکرشد نم هک ی تقو هعمج رصع تاسلج رد هک منکی م ضرع اقرر هب هدنب ی تقو
 ی مذ ادیب شیارب ی سکرگا لهاد . تسا تیعاو ، منکی مذی خوشد ، دوشی م ادیب نم ی ارب قباس ی او ه و لهاد
 دارفا ی ارب سلاجم هنوگنیا رد روضد رگا هکنیا ای و . متسه نیا نم ! درادن ی طابترا هدنب هب رگید دوش
 ار سلاجم هنوگنیا رد تکرشدهی ضعب دیاشد . متسین دارفا س وفذل فکتم و ن ماضد هدنب رگید درادن ی توافد
 ی م ضرع هک هچنآ هب تبسن و متسه روطنیا هدنب ل اهل کی اعبذ ی لو ؛ دننک ی قلت تقو فلاتا عون کی
 . مشاب و گخ ساپ تمایق زور رد مناوتی م ی نعی ؛ منادی م دهعتم و مزتمل ار دودخ ، مهنک

مِلْعَلَا بِلَاطَلَا مَهْتَحِنَجَا عَضْتَا مَهْکِنَلَامَلَا نَا تِیَاوَر یَانَعَم

ی م دهاشم مهن ناگرزب هب تبسن هکلب ، دودخ دوجو دودخ رد اهنتهن ار نیا ام هک تسا ی تیعاو نیا
 زا شیب و مک ، دندرکی م ریس هک ی بلاطم و ل ناسم نآ رد و دندوب هک ی یاوه و لهاد نآ رد مهنآ . میدرک
بِلَاطَلَا مَهْتَحِنَجَا عَضْتَا مَهْکِنَلَامَلَا نَا : تیاور و . دود مدش هدینش مهنآ زا متفگ هدنب هک ی تلامج نیمه
 اب صخش طابترا یانعم هب و تسا دیبأت دروم هک تسا ی جانج ، جانج نیا . دندناوخی م ی لیخ ار **«مِلْعَلَا**
 نآ نید و ناسنا نید ی لاصتا کی دیاب . تسا متفرگی ماع یاضف ار اصف مامت نوچ ؛ تسا میمعا ی دایم
 !؟ مکنلام اب ای هتیبخ س و فناد ، هنجاب ، ناطیش اب ؟ دوشد لصاد دیاب ی سک هچ اب لاصتا نآ ، دشاب ی دایم
 میمعا قیاقدهننک لزان اهینا هک ی ا مکنلام [هطساو هب] . رگید دشاب مکنلام اب دیاب . رگید تسا صخشه
 صخشه هلسم [نیا] متبلا . دنتسه مکنلام هطساو نیا . دنتسه ی جراخی نرجه میمعا قیاقدهتروصبه ، ی لک
 رواب هلسم . رواب ، هار هبرواب . دشاب رواب نیا ی اتسار رد دارفا و س لجم ی او ه و لهاد دیاب اعبط هک تسا
 !؟ میشاب هتشاد رواب نامهار هب هنوگچ ام هک تسا ی بیجع هلسم ی لیخ

دندومرفی مہیلا اللہ ن اوضر اقا موحرم مکنیا

ادتبا مکلہ، تسیند بوخ نیا، تسیند حیحص نیا! دینکذ بتکم نیا بہ توعد عیرسی لیخ ار دارفا»
مہف، دننک رواب، دننک باختنا دنھاوخی مہکی ہار بہ تبسن ہک دینک مہف و تفرعم بہ توعد ار اہنآ
شاعمرار مان اونعمہ مولع نیا زا و سیز نیا زا و بتکم نیا زا. دنشاب ہنشاد داقتعا، دنشاب ہنشاد
«دننکذی قلت لغشن اونعمہ، دننکذی قلتی گدنز نارنگ و

لغشن دودبی ناحور رگم «!تسا ی ناحور ملغشن م» دیوگی م «!تسیچ تلغشن اقا» دیوگی م
!؟تسا لاغشتا رگم!؟تسا

بہ تبسنی نعیمی، ن تنشاد روابی نعیمی، بتسا نیا انعم. ن دودب قداص ماما درگاشد ی نعیمی دودبی ناحور
ن. تنشاد نیقی تیعموم

مولع ریاسہ بہ تبسن تیبیل ہا مولع لیصحتہ ہا گیاج و شزرا

ی اہلز کی، دیایی ی اہعقاو کی، دیایی ی ضرم کی بہتر مکی ایند مہرگا ہک دینکب ضرف لااح
، دنورب نیبزا مدرم مہمہ، درادنی سرتسد رگید [ی حاجب] و تسہن آرد ن اسنا ہک ی اہقطنم ن آ [رد]، دیایی
ی لااحرد! ہن، ہن!؟ دوربر انکام اہعلاطم و راکو ثحب و سرد دیابرگید، دننفر نیبزا مدرم مہمہ ہک لااح
دوشی مہامت زیچ مہمت لاغشتا ریاسرد ہک

، دنکی مذ ہدافتسا ی نہا ل یاسو زا ی سکرگید اجنیا رد دنیبہ ہکی تقو، بتسا رگنہا ی صخش کیرگا
کی، رگید لاغشتا کی دوری م دوشی مہ دلب، ی راجد دوری م دوشی مہ دلب، ددنیبی م ارش ای رگنہا رد
ات، دنکی م زاب ار مزاعم و ہر جدر ج بصد. دنارنگب ارش ای گدنز دناوتبہ ہک رگید ن ف کی، رگید مفرح
ی مہ دلب بخ! دننک راک مکنیا نودب، ل خد تشپ دنیشنب دوربتسا روبجم رگم بخ، دیایی مذ یرتشم بش
بتسا مدرم جایتحا دروم ہک ی لغش، دہدی مہ ماجنا رگید لغش کی دوری م دوش

ی سدنہم ہدکشناد! رگید بتسا ایند روما لاغشتا یارب!؟ تسیچ یارب بتسہ ہکی یاہماگشناد نیان لا
دش رارق رگا لااح، بخ ی لیخ!؟ دش تسرد. دنزاسب ہناخ مدرم مکنیارطاخہ!؟ تسیچ یارب یرامعم و
یارب، رانک دوری م یرامعم رگید، دننکب مہرس دنیایی و دوشبت تسرد اجکی ہتخاس شیبزا اہہناخ مہمہ
[دینک ضرف]. بیادتبا و یلوا ی اہزیچ ن آ رادقم و نیمز ص یخشت لااح زاریغ!؟ دشاب یرامعم رگید ہچ
مہرس دنیایی و دنرادرب ہناخراکل خادزا ار ل یاسو اہنیا۔ رگراک اتود کی لثم۔ دنشاب ی صاخ مورگ کی
، نیمہ!؟ دنک فالت ارش تقو مہنیا، دناوخب سرد دورب ہچ یارب رگید. بفر و دش مامت بخ، دننکب
، دندرک تسرد ی یاود کی اہنیا و مولع تفرشیپ رظنزا و دندما ہک دینکی ضرف رگا. ش راک ی پ تفر
ہچ دنادی م ی چہناخورد ن آ طقف بتسا صخشتم رگید و! دشنضیرم ی سک ہک دندرک تسرد ی صرق کی
ی پ تفر و دش مامت!؟ احتافلا!؟ [دوشی م] ہچ مہمہ اہنیا و ی کشزپ ہدکشناد نیا مامت رگید؛ دہدی ی یوراد
ی برجت، روطنیمہ رگید مولع رد، روطنیمہ ش ای رنہ [ماگشناد]. دوشی مذ ضیرم ی سک رگید. ش راک
ی گدنز نارنگ یارب مہمہ!؟ تسیچ یارب مہمہ، مینیبی مہمہ ہکی ہاگشناد مولع مہمہ مامت. روطنیمہ ش
نارنگ بہ ی طابتر ا لاصا، تیبیل ہا مولع ی لو. بتسا ی گدنز نارنگ و ی گدنز ت لاغشتا یارب مہمہ. بتسا
! درادنی طبر چپہ، درادنی گدنز

! دشاب نیمز یور ی دارفا دیاب امتد، منک ادیب داقتعا مدوخت لاماکی بہنم روطہچ [مکنیا یارب ایآ]
منیب دیابنم، دنشابن [ہچ]، دنشاب [ہچ]! ہن!؟ مورب نیان لابندہنم مات، دنشاب ی گیاسمہ و ام لہمرد [ای]
بہ ہن، ددرگی مر بنم دوخ بہن وچ؟ ارچ!؟ تسیچ مدوخل ماکت بتارم!؟ تسیچنم داعم!؟ تسیچنم ادبم
دشابن ای دشاب ہیاسمہ. ددرگی مر بنم دوخ دشر بہ، ددرگی مر بنم دوخ ی حور ل ماکت بہ. رگید ی سک
! درادنم بہ طابتر ا. درادنم بہ طابتر ا

روچہچ بخ. مدرم باب عاطقنا ی نعیمی!؟ ہچ ی نعین اندز رد. دودب اندز رد رفعجن بی سوم لاسد تشہ
سپ، میرادن طابتر ا مدرم اب رگید ہک لااح: بتفگ، دیباوخ تفرگ!؟ دش لیطعت شزچ مہمہ!؟ درک ی گدنز
لابندنم! ایادخ»: درکی م ضرع ہیعدا رد رفعجن بی سوم ہزات! ہن! ی درم رانگنا! احتافلا نیاربانہ

تسردی نعی فرد نی¹ «منک ادیب سنا وت اب رتشیب مناوتب هک متشگی می یاج ل ابند، متشگی می ناکم میتسه ریگرد نآ اب هک یلئاسم نیازا و تاطابترا نیازا و مولع نیازا مزورما ام هک هچنآ س کع میراد تشادرب.

كُتِبَرُوا أَرْقًا * قَاءَ نَمَنْ سَلِيًّا قَاءَ * قَاءَ يَدَّلًا كُتِبَرٍ مَسَابٍ أَرْقًا: دمآ باطخ هک ی تقو ادخ لوسر [میدشی] مرحم ادخ اب میتشاد مزات! میدوب مدرک شوخ لد مزات، بجع: هک تفرگ متام مزات² **مَرَّ كَلًّا**، میدوب مدش سونام رگیدمه اب، میتفرگی م هلق و میدادی ملد میتشاد، میدوب مدرک داجیا ی سنا میرد کی اب ی یایب دیاب، دمآ تریگ هک ی یاهزیچ نی! هذ: دمآ اندز هبترمکی هک دوب دمآ ناماندند ریز مزاتش ازم تسیندش دوخ رکف هب [طفق] ش یورد! اهنت اهنت! ی نک میسقت نارگید

ملاسا فرامه و مولع هرودش راگنزا ی نار هط هملع فده

دندومرفی ماقآ موحر م

دنکی میسقت نارگید نیب ار همه، دراذگی منزش دوخ یارب یزیچش لوکشکردش یورد، دنتخادرپ بتکنیا هب و دندما، دهشم رد هچنار هط رد هچ، مام ردپ موحر م هک لاس ی اهل اسد نی! دنروخ اهنت اهنت، دنروخ اهنت اهنت هکنیایارب!؟ دوب هچ یارب هک - دندوب هتفر لزنم ش دیدزاب یارب و دوب مدش فرشم دهشم هب هک ناشیا ردارب هب هک ی تریاع - دنک تکرش تسناوتد رگید یلاع هب ادعب و دوب ناشیا تاسلج رد و ناشیا لفاحم رد دوب مه ی تقو کی: دندومرفی م ناشیا هب

ما وقتی دیدیم این انقلاب شد، و این مردم آمدند انقلاب کردند، همین طوری صبح بلند نشدند که ببینند که اوضاع تغییر کرده و بدون زحمت و بدون هیچ [زحمتی]. انقلاب کردن یعنی مرارت کشیدن، یعنی صدمه خوردن، یعنی فرزند دادن. چقدر شهید در این انقلاب داده شد؟ چقدر؟! هر روز می دیدیم دیگر می زدند، از این مردم می کشتند. همین طوری از این جوان ها در این تظاهرات می زدند و گوله می زدند و می کشتند از این مردم، ولی مردم دست برنداشتند! می خواستند نظام کفر و نظام ظلم را سرنگون کنند و به نظام عدل برسند. وعده نظام عدل و حکومت علی به آنها داده شده بود. خب وقتی که آمدند این مرارتها را تحمل کردند، این ادبیتها را تحمل کردند، این صدمات را تحمل کردند برای چه؟ برای اینکه یک نظام نصرانیت و یهودیت بیاید؟! خب نه! برای اینکه نظام بهایی بیاید؟! نه! برای اینکه نظام بی دینی و لائیک بیاید؟! نه! مردم انقلاب کردند تا نظام اسلام بیاید. خب حالا که آمدیم و جان دادیم، فرزند دادیم، زن و بچه مان گشته شدند و این همه [مرارت کشیدیم]، بالأخره [که] چه؟ آخرش که چه؟ آخرش اینکه حکومتی که هست، آن حکومت، حکومت اسلام باشد، مبانی اسلام باشد، عقاید اسلام باشد. در آن حکومت خدا تعریف بشود. پیغمبر تعریف بشود. امام تعریف بشود. ولایت در آن حکومت تعریف بشود. رشد و صلاح در آن حکومت تعریف بشود، نحوه اجرای نظام و تدبیر امور بر اساس حرکت نفوس به سمت عالم توحید باشد دیگر! [علت این انقلاب] این بود.

؟تسا ناشتسد یزیچ هچ بخ، دندرک ار اهرارک نی مدرم میدید ام، بخ ی لیخ: دندومرفی م ناشیا نامه [دندما]! دنتخانشدن ار ادخ، دنتخانشدن ار ربمغیب، دنتخانشدن ار ماما. تسیند مدرم تسد یزیچ! چیه تموکد] و دندما، داد تکرار ار اهنآ ناشترطف، داد تکرار ار اهنآ ناشسفن طقف. ی هاشنهادش ماظن [ن امز] اهنآ ی اهرواب، دنک حیحصت ار اهنآ داققتعا، دهدب کاروخ اهنآ هب دیایب دیابی سک هچ لااح. دنداد ریغت [ار]؟ دنکب ار راکن نی دیابی سک هچ، حیحصت قیاقد هب و حیحصت ی اهرواب هب دنکل دیدن ار نامریگ هک ار هچنآ و مییایب هک میراد هفیظو ام، میراد هفیظو ام بخ هک میدید ام: دنیوگی م ناشیا

¹ 240: ص 2، ج 2، داشرلا

دَمَحَلًا لَكَفَّ تَلْعَفَ دَفَّ وَ مَهَلًا كَتَبَدَا يَعْطِي دَعْرَفُ نَأْ كَلُاسَا تُنْكَ يَأْ مَلْعَدَ كَنَّا مَهَلًا
32 ات 1 تايآ، (96) قلعلا مروس.

،ام دنواو سردی نابطابط هملاء شیب لاسد تفه ،ام ن تفر مقنیا زا .میهدب رارق مدرم رایتخا رد هدمآ لیصحت ناگرزب شیب ،ام ن تفر فجز رد لاسد تفه ،ام ندوب رادیب اهبش ،ام ندرک لیصحت نایاقا شیب دیبوگب ،دیبوگن دُمَلت - ام ندرک دُمَلت ناگرزب تمدخ رد - اهمیوگی مراد ار ناشیا ل احنا بز - ،ام ندرک خیش جاد یاقا موحرم تمدخ ،ام ن دیسر ی ناگیابلگ نبدلا لامجد دیس اقا موحرم تمدخ - !تسرد ،ذملتت یراصنا داو جدمحم خیش یاقا اللهیاً موحرم خیشاقا موحرم تمدخ ،ام ن دیسر ی ناچوق فناه سابع مامت ام رب ار زیچ همهرگید هک ی صخش تمدخ ریخ لآاب و - دنتسه دایز رگید هک - نارگید و ام ن دیسر دندومرفی م هک ناشیا لوقه و ،درک مامت ام رب ار تَجَد و درک

ام ی ار ب رگید بلطم و میدرک ادیب تسد متفایات تقیقد نآ هب رگید ،میدیس درم نیا هب ام ی تقو»
«میدروآ تسد هب ار دوخ دشمگ ،دش مامت

تمدخ] نیا مامت [و دندوب] - نیعمجا مهیلع الله ن اوضر - دادح مشاه دیس ترصد موحرم هک تاقیفوت و تایاند نیا هک تسا هدوب ی تاقیفوت و تایاند همه ،ام دنواو سرد [و] ام ن دیسر [ن ناگرزب ی گنادرم فلاخ ،میدید تورم فلاخ] :دوب نیا ناشیا فرد ؛تسا هدش ام بیصن راگدرورپ میحان زا نایاقا .میدرک تمسق ار اهنیا میدما !میرادرب دوخ یارب مامت ار اهنیا هک میدید یدرمنواج فلاخ و رد ،میتشادگ صلاخا قبط رد میدروآ تسد هب لاسد تصدح عومجم نیا رد ام هک ار هچنآ ،دیپامرفد نیا «میدرک هضرع امش هب نامدوخ فریس و شور رد و نامدوخ ی اهت بحصر رد و نامدوخ ی اهب اتک !تسا نیا ام بلطم ،ام میضق تسا

،میسوئی م میراد هک ی زیچ نیا لاد ،بخ ی لیخ :هک دنویگد دارفا ریاسد دننام دندمان نیا ناشیا نیا ربانید زا ناشیا هک میدیدن ام ی نارق کت کت کی !الاصا هن .میریگب دیاب ی تاناکما کی و میریگب دیاب ی فیلات قد کی نیا ن اونهب هچقات نآ یور .دنراذگب یراگدای نیا ن اونهب هچقات نآ یور [و] دنریگب بتک نیا فیلات ؟دشاب وطنیا دیاب ارچ !؟تسا وطنیا میضق ارچ ؟ارچ [بتسا ناشیا تاقیلات هجیتن] نیا هک یراگدای

فیلاتا قد نوما ربیبی نارطی نیسد ن سحدمحم دیس اللهیاً ی هقف رظن

و ی هقف ی انیم نآ و .دراد ی داهنجا و ی هقف ی انیم کی هدنب رظن هب فیلاتا قد ملئسم نیا متبلا هچنآ ،هک تسا نیا [نآ و] .هنکی م حرطم فیلاتا قد ل ناسم رد طوسبم تروصه اذعب هدنب ار ی داهنجا و معلطم عطساو هب صخش هب هک ی تایاند و ملاسلا مهیلع تبیل ها مولع زا ،تسا مدرم تیاده هب طوبرم هک ی تقو هدنسیون کی ی نعید .وا دوخ ی صخش قد هذتسا دارفا ریاسد قد ،دوشی م مولع نیا رد هسردم ی ایلوا هب طوبرم لقادح ،میناند دارفا ریاسد هب طوبرم ار میضق نیا ام رگا متبلا ،دسیون م ار ی باتک کی دسیونبدهاوخ هچره و دیابیه هک ی سکره هن .تسه ملئسم نیا الله رمآب و للهآب یاملع و للهآب ی افرع و ی هلا و قیلاس و تلاخت و دنری و دنرچ ل ناسم همه اهفر د ی اپات رسد هک میرادنی یراک اهنآ هب لاصا ام ،هن یراک اهنآ اب ،[تسا] تفرعم مسا هب و ملع مسا هب لهج زا هتخیمآرب هک ی بلاطم و میصخش [ل ناسم] اقا موحرم و ی نادمه ی لقنیسد لام دنوخاً موحرم و ی نابطابط هملاء موحرم بتک هک دینک ضرف .میرادن مهیلع الله ن اوضر - یزیربتی کلم ی اقا داو ج از ریم جاد موحرم ای ی ضاق موحرم ل اثما تاجهتشون و داشرا و تیاده تهج و تسا ملع ادبم زا ی شان و تسا روز اهنآ هتشنون هک ی دارفا هنوگنیا زا - نیعمجا دریگی مذق لعت فیلاتا قد اهتشنون نیا هب ،تسا

ی م ایند نیا رد سکره ،دوشنی مادقا باتک نآ هب تبسن و دنسیونب ی باتک اقا موحرم رگا ی نعید ،دریبار باتکی صوفزاجا نودبو دیبید ،[فرطنآ و] فرطنیا ،ایلارنسا زا ،اینده عطقتن آنآ زا ولو دنناوت دنک پاچ و دریبار باتک نآ دنناوتی ،دایز عطقت کی و مک عطقت کی نودب !تسه هک روظنما مه اهتنم حاجنا تسوا رظن دروم هکی روظن آنآ و دوشب مظنم ،دوشب حقتم هک ی باتک متبلا .دناسرب همه شوگ هب و دعب و ملئسم نیا زارحا زا دعب .دراد خلاصا و کد هب زاین اسنا تاجهتشون زا ی ضعب رد نوچ .دوشب ی م و درادن عبط هب تبسن عنم قد ،ردپ تاقیلات هب تبسن تراو و ی صو و فالوم ،عوضوم زارحا زا دیاب هک تسا ی ملئسم کی نیا متبلا .دهدب حاجنا دنناوتی ی صخش ره ،دهدب حاجنا دورب و دوخ دنناوت

یرنشید تقد و لمأد کي ابا ر بلطم و دنکر رظن دیدجت و دنکی سرربی تسیاب اهقف میضق نیا به تبسند
 !مینک ادیی سرتسد یقیمع و قیقرد رایسب یها درواتسد و بوخ جیاتند به دیاش دنسرن آ به
 این نوشته و این تألیف، تألیفی است که در او هدایت است و در او بصیرت است و در او نور
 است، در او دعوت به نفس نیست، در او دعوت به خود نیست. در او دعوت به انانیت نیست، در او
 دعوت به خودمحوری نیست، نیست! لذا ما از مرحوم آقا می شنیدیم [زمانی که به ایشان می گفتند: آقا
 مثلاً فلان شخص اینها این مطالب [شما] را می آیند برمی دارند [و] نقل می کنند به اسم خودشان، ایشان
 فرمودند که: «مگر ما اینها را نوشته ایم که به اسم ما باشد؟!» می گویم فلان شخص آمده مطالب را در
 فلان منبر خودش، در فلان مقاله خودش، بدون اینکه اسمی از شما بیاورد [مطالب شما را نقل کرده
 است]. البته خب اسم نیاوردن غلط است و باید انسان اسم بیاورد و باید مبدأ را ذکر بکند؛ چون خود
 ذکر کردن، خودش اداء حق است نسبت به کیفیت نزول و شأن نزول.

نارگید بلاطم ل قدر تناما ظفد موزا

دیاشد بخ ی لو مری مذ مسا لاد - دندرک رشتنم ناگرزب زا ی کي زا ار باتک کي هک ی تقو [کي]
 مدرک تبحص ی تبصخش کي به تبسند ش دوخ تایید نامز رد گرزب درم نیا ،صخش نیا - دننادب اقرر
 داریا ،تشداد لاکشا مه ش لئاسم ی لو ،دوب هتفگی سیفند آقاقتا [و] بوخ رایسب بلاطم ،دوب هتفر ربنم ،دوب
 و دوب مدرک ادیی ربیغت هئسم به تبسند ش تارظن و ش ئار آ تیفیک ،آقا مو حرم اب طابتر ا زا سپ ی لو .تشداد
 باتک ی تقو .دوب همدش حلصا لئاسم زا ی لیخ و دوشی م حرطم و دوشی م ادا ی رگید و حنه بلاطم ن آ رگید
 هک ار هچنآ و دوشب فذد ه دوب لابق هک ار هچنآ هک ی تسیاب هک دنتفگی م اهی ضعب ،دندرک شخپ ار نااشیا
 هذب .دشاب دیابن صیاقند هک نوچ ،[دوشن نیزگیاج] ن آ دوشی م حرطم هئسم نیا به تبسند رمع رخآ رد
 دیابن مدرم ارچ ؟دشاب وحن نیا به دیاب ارچ هک دوب مه ی یاجه ضار تعاضار تعاضا نیا و مدرک ضار تعاضا
 !تسا تمعذن ار فکش دوخ نیا ؟تسا هدوب ی هلا تبصخش نیا اب طابتر ا ،ربیغت نیا تلع دنمهفب
 و ی تفرگارف ملع همهن نیا هک امشد ،هدوب رتلاب ی هلا لجر نیا زا امشد نسد لاس هس ،ودی کي هک امشد
 ؟دشاب صقذ تلامج نیا رد دیاب ارچ بخ ،اهنیا و لئاسم نیا به ن دیسر ی ارب ی دیشک اهترارام همهن نیا
 زا ل وحت و ربیغت نیا هک دننادب دیابن مدرم [ابا] ،ی تشادنی سرتسد ی درف نینچ به هک تسا نیا رطاخه
 .تسا فالخ نیا ،تسا نارفک مکنیا بخ ؟دنامب ی فخم دیاب روطنیمه نیا !؟تساجک

ن لاا و درکی تبحص ی هلا تبصخش نیا به تبسند ش پیل لاس هزناپ هک ی صخش نیا هک دننادب دیاب
 عون کي ش دوخ نیا [ابا] .تسا هدوب اجک زا نیا هک دننادب دیاب [مدرم] ،مدرک توافق عقوم ن آ ایش تبحص
 ش دوخ هک ی سک ن آ !آقا .دوشی م دروخرب دراد ی ناسفند میضق نیا به تبسند میدیدی م ام ی لو ؟تسین غیلبت
 دنتسه هئسم رب و رود هک ی ناسک لاد ،دیوگی ی روطنیا هک دنزی م داد ربقن ورد زا دراد ،هتفر ایند زا
 صخش به تبسند صقذ !بجء !بجء .دیای م باسح به صقذ نوچ ؟ارچ !میوگب دیابن ،هذ [دنیوگی م]
 ی م هچ نیا بخ ؟میباتی مریب ار تناما اءا رد فالخت !؟میباتی مریب ار تناما اءا ی لو ،میباتی مریب ار
 .رگید ندرک دروخرب ی ناسفند دوشی م نیا ؟دوش

تبسند ،دندادی م اوتفو و آرا ،دنتخادری م ی ملع هئاسر کي به هک ی تقو ،دوب نیا رب اهقف بآ اذل
 ی سوط خیش ،خیش مو حرم ،دوشی م ضوع اهنا رظن [هک] دعب ،دندرکی م ی راجا ار ی مکد هئسم کي به
 ردقچ ؟هدش ضوع ردقچ [ش تارظن] قودص ؟هدش ضوع ش تارظن ردقچ ؟هدش ضوع ش لئاسم ردقچ
 ی لبق رظن ن آ دندامی مهنیا ...ی کرک ققم ،ی لحد ققم مو حرم ،هملع ؟دندش ضوع اهنیا [تارظن]
 صخش م رگید نیدهتجم ی ارب و ی نید مولع بلاط ی ارب ات دنتشادی م هگن ار ن آ ،دنرب نید زا ار دوخ
 مدرک ربیغت رظن ن لاا و تشاد بلاطم ربل لادتسا موحن نیا ،ملا نیا ساسا رب تقو کي رد نیا [هک] دوش
 نامه ،هذ دیوگی و دنک لوبق ار ل و رظن دیابن دهتجم مکنیا لعل ،دنادب دهتجم ن آ ار فلاتخا نیا .تسا
 و ن ئارق نیا قبط ،ملا نیا قبط ،تسا تجدنم ی ارب ن آ ،هئسم نیا به تبسند ی یادتبا رظن و ل و رظن
 هتقای ن آ رد دنکن تنایخ مکنیا رطاخه [؟دربی م نید زا ار دوخ ی لبق رظن ن آ] ارچ .دهاوش نیا قبط

کدیش رخا و لّوا موصعم! میتسیند موصعم که ام. دشل زاندها یارب که یقیاعد نآ رد و یملع یاه، دنزی م ار نآ هادفانداورا الله یقبت ترصدش دنزرفه که دنزی م ار یفرد نامه ربمغیپ، دنزی م فرح موصعم اهنیا همه نوچه؟ ارچه بتسیند [قررف] ی نروس رس. بتسیند اهنیا رخا نید و لّوا نید ی توافقت چیه اتود وافرحد. دنزی م ار فرحد کید، دیوگی م ار بلطم کید قلم موصعم و. قلم موصعم، دنتسه دشل ثاقا قارنفا بلطم ریاس ابلطم نیا هبتسند دیاب و دوشی مند.

لاد همه رد اهنیا هب رشب زاید و تیدلها مولع تیناقد

زا بخی لو، دندادی م افر بختیلا. نک ضرع افر تمدم تساوخی م نم که دود ی املطم نیا ناسنا که تسیند فطلا زا یلخاش دوخ بخل ناسم نیا رارکت. ل ناسم نیا دیدجت و (رگدفت) مکنیا باب دارفا مامت رگا ینعید بتساقدمولع، مولع نیا که دنادب و دشاب هتشد ی تسرامم کید روما هنوگن یا رد دیاب ار ریسفت امش زاید، دیناوخ دیاب ار تغلاب امش زاید، دیناوخ دیاب ار لوصا امش زاید دنورب ایند زا مه لپنارزه که زونه! یراد فیرشت که تدوخ بخل. پیورب ربنه شیارب که تسیند یسک اقا: دیبوگن. دیناوخ لباقتیاور کید، همد!؟ میراندگب رانک ار مولع دیاب ام، همدامید ی تقو! همدامید راکرس ترصد غارسه که رتهب مادک؟ میناندن ار تیاور کین آی تسارتهب پیورب ایند زا دعب و مینادب ام [ار] ماسلا هیلع قداصلا ل ناسم - ل ناسم زا یکی هبتسند ماسلا هیلع رقابلا لباقتیاور کید. رگید تسارتهب [مینادب]؟ تسا نآ نسناد اب و مینادب ماسلا هیلع رقاب ماما زا تیاور کید - ی تفرعم ل ناسم و ی قلاخا ل ناسم و ی دافتعا!؟ همد مکنیا ای مینادب تسارتهب نیا، دوش ضوع ام ی او ه و لباد تیاور

، اعد سامتلا مه رگید مام شش و ی تفرگ ار یرامید نلاف اقا دنیوگی م که ی تقو دنتسه اهی ضعی لثم دنیای م که ی دارفا زا رگید منادی مند و دندنی م ار هنادرد. درانگی م رانک ار زیچ همه رگید نیا... هچ باوجه، دراد ماس باوجه، دنکی م ی یاریذپ اهنیا زا رامر هز چرد

یک بنده خدایی بود، چشمش درد گرفت کمکم [بیماری اش بیشتر شد] و بعد به او گفتند که آقا این چشم [دیگر درست نمی شود]. [هنوز] یک چشم دیگر داشت! نه اینکه حالا هر دو تای آن [از دست رفته باشد]، همین یکی [فقط دچار عارضه شده بود]. ما رفتیم خانه [اش]، سلام می کردیم این جواب نمی داد. گفتیم آقا چه [شده است مگر؟] دیگر اصلاً [جواب نمی داد]. خیلی دیگر اوضاع [او خراب شده بود] و همه می گفتند: آقا این کیست [که] اصلاً دیگر نه با کسی [ارتباط] دارد، نه حرف می زند، نه چه می کند

و ...

خب پس چه شد این حرف هایی که شما برای مردم همه می زدید؟! «اینها امانات الهی است، یک روز می دهد، یک روز می گیرد! نمی دانم اینها همه به اصطلاح عاریه هایی است که، امروز [می دهد و فردا می گیرد].» عین [برج] زهرمار آنجا افتادی! کسی نه با تو می تواند حرف بزند و همه زندگی را بر منزل و اهل منزل همه تلخ کردی.

موسی بن جعفر علیه السلام در این هشت سال [در زندان] تازه به جای آنس رسید، تازه به یک حریم آنسی که خدا برایش قرار داده [رسید]. این دیگر چیزی نبوده که خودش بخواهد از مسئولیت دربرود، در خانه اش را ببندد، به من چه، به من چه بگوید، نه. خدا پیش آورده است! حالا که خدا پیش آورده، پس چه بهتر! ما که خودمان از اول دنبال این بودیم، ما که هر چه بود بین شیعیان تقسیم کردیم، در منزل ما باز بود، هر کسی نیامد، تقصیر صاحب خانه نیست. هر کسی نیامد تقصیر باذل و قیاض نیست، تقصیر خودش است. سال های سال در منزل ما باز بود، - شرح حال موسی بن جعفر است - هر کسی می آمد سؤال می کرد، از معارف سؤال می کرد، از احکام سؤال می کرد، از امراض سؤال می کرد. مریض بود برای شفا می آمد سؤال می کرد. برای امور دیگر می آمد سؤال می کرد. برای رفع قضاء حوائج سؤال می کرد، برای همه چیز می آمد سؤال می کرد، ما هم همه چیز می گفتیم و هر کسی را به طبق آن ظرفیتش ارشاد می کردیم. به ما گفتند بیا، بیا، بیا تا اینجا، اینجا دیگر توقف کن، تمام شد. هون! هاداردارب. درکتیا بعد دما ماسلا هیلع رفعن بی سوم هاداردارب. دندرکتیا بعد دنتفر، دندما

تسار تفری می شاک یا - غورد [ه] و نوراه شپی، موضع می د ماما زا دنکی می تیاعد دوری م! ماما!¹ هشد متشون خیر آت رد هک تسای یاهزیچ اهنیا! دنزب تمهت دوخ یومع هب دیایب - تفگی م موسی بن جعفر می رفت سراغش، می خواهی کجا بروی؟ آنجا [دربار هارون] بروم. [حضرت می فرمودند] حالا نرو! نه حالا یک کاری است. قرض دارم. [حضرت می فرمودند] من قرضت را می دهم. خلاصه [حرف حضرت را قبول نکرد]. بعد در آخر فرمودند که: دستت را در خون ما آلوده مکن که این بر تو گران تمام می شود؟ - متوجه شدید؟ - آن وقت مردک بلند می شود می آید می رود پیش هارون، [و می گوید:] «تعجب می کنم از خلیفه روی زمین [که] چگونه به خود اجازه می دهد که خود در بغداد حکومت کند و خلیفه دیگری در مدینه حکومت کند! [نزد موسی بن جعفر] می آیند، می روند، افراد جمع می شوند، چه می کنند» [حرف های] چرت و پرت و یک مشت تهمت و یک مشت مسائل [کذب]. برای چه؟ برای دو درهم و دو دینار! خب آمدند دیگر، [هارون] آمد و در آن سفری که برای حج می رفت و به مدینه آمد و خلاصه دستور داد که امام علیه السلام را تبعید کنند در زندان بصره و بعد ببرند در آنجا و دیگر مدت ها بمانند دیگر!

لاد نامه. در کز قرف چیه هلئسم، در کز قرف چیه هیضق بخ. دو بد نادنز رد ماما لاس ی اهل لاس شلزنم رد رگید، رنتحار مزات، رتهپ مزات و، تشاد ار تولخ نامه، تشاد ار سنا نامه، تشاد ار [ناتساد] نیا. دنراد زاب شای گدنز و راکزا ار وا و دنوربو و دنیایب دارفا [هک] دشمنی متسب و زاب مادم. پیشاپ دهعتم، پیشاپ دهعتم میراد رواب هک هچنا هب تبسن دیاب ام هک دهدی م ناشنام هب ار هلئسم نیا.

تسیچ هئاشن ن اگزرب بتکم هب تبسنی توافتی ب

ام افقر بخ، دشت تبص دنتی ردف کوی و دشت ترا سب هچرگ افقر تمدخ، بشد ناس لجم نآ رد می ار اهت نرج و اهت ترا سب نیا و دنتسه دراو ام زا رتهپ ام عاضوا هب مه ناشدوخ [و] دنشخبی م ار نیعی؟! هچی نیعی، هچنم هب دیوگی م هکی سک نآ. تسا نامه بلطم، تسا نامه هلئسم ن کیلو، دنشخب می من اهتتم! مرادن ار شاهضرع - هدنک تسوپ و فاصد نیا - مرادن ار بتکم نیا تعباتم هضرع هذب. درادن مه ار نیا هضرع. درادن مه «مرادن هضرع»: دیوگی مکنیا هضرع. مرادن هضرع دیوگی دهاوخ اج نلاف اقا. درادن ار بتکم زا عافد هضرع. درادن ار شاهضرع. بزادنا می هچنم هب ندرگ دیایم سپ! دما نیمز هب نامسا؟ تسیچ رگم. دننز هک دننز بخ، دننز ار فرح نیا ربم ی لایاب، هشد تبص؟! میوگی تسا رارق هذب رگم؟ مهذب باوج ار زیچ همهت تسا رارق هذب رگم؟! تسا مراکه چطسو نیا اقا سپ؟ دناهتفرگ و تزار ای نارخس رگم؟ دناهتفرگ و تزار ربم رگم. هدی لابعانج مه باوج کید بخ دایار نیا؟! نزیب رغ، نزیب قذ و نیشنب طقف مکنیا یاری؟! دناوخ هچ یاری دناوخ سرد همهنیا، میرظن بخ. دنداد ای میرظن نینچ کید ماسلا هیلع ماما هب تبسن ربم ی لایاب دننفر دندما؟! ای اهتفرگ [هن] و. هن! هدمع راخب زان، ناهرب و لیلد اب، هدی ار شفلاخ هیرظن ورب وشد دنلب مه و ت. تسا میرظن نلافرد هکی لاکشا، ساسا یور، دنتسم م حیحصت ایاور یور زا و ناهرب یور زا، یلقتمه یاپ بلاطم؟ مینکی مراکه چام رگم [هدب خساپ اهنیمه اب ار] تسایضق

ی حوقفا باتک شراگنزا فده

هداتفا اج بلاطم و رسرد ام ردفنیا؟ مدوب راکی برگم بخ متشون ار □□□ □□□ باتک هذب نیا هب باتک کید میایب مدوب ضیرم رگم؟! تسرد، نامهنیس هب ی کید مینزب رس هب ی کید دیاب هک میراد میدید دعب و میدرکن انتعا لوامه ام و، تفگار ای تری و تریچ و دنرچ کید ی دیز کید دما. مسیونب ی تفک ی مرید دراد تادافتعا، ددرگی مرید دراد مدرم راکفا، دنکی م هداقتساعوس دنراد و دشر شنتم هیضق نیا، هن و فیلکت ساسحا، دوری م لاوس ریز دراد تییلها تایاور، دوری م لاوس ریز دراد نارق، ددرگ دیایب شدوخ؟! درادن ب حاصد نید رگم! هچنم هب میوگی متسناتوی م مه هذب [هکی لاحرد]. مدرک تیلوئسم

بتکم نیا رد هک هچنآ هب تبسن ی صخش ره ،روطن یمه همه .مسناو تی م بخذ دنکب دهاوخی م یراگر ه ن لآ زا ! ناجاقآ دنروای مرد ار تردپ !؟ هچنم هب ی تفگ :دنیوگی مند تمایق زور .تسا لوئسم هتفرگ دای ن تفگ اهچنم هب ،هچنم هب نیا هب تبسن تمایق زور .تفگن ی نارهط ی اقا ی یوگن مپوگی م و ت هب مراد ی مند ،تشانذل لاکشا ،دوبن ی فرد ،دوبن ی اهئسم بخذ ی تسنادی منرگا .تسا نیا میضق !دنکی م تزارد دیوگب ار قد دیاب ناسنا ،دسرب شوگ هب بلطم رگا ی لو .ی ناد

کی ،دنکب ی دقن کی دیابن ناسنا ،ل یلد و میاپن ودب م لاسلا هیلع ماما و تیلو زا داقتنا هکروطن ماما حیقو و حیبق نیا رگا ،ی قطنم ساسا و ی ملع ساسا نودب و ل هج یور زا و او ه یور زا دنکب ی داقتنا ی تاداقنعا کی ماما هب تبسن یروطن یمه مدآ .تسا حیبق رایسب مه ساسا نودب تیلو هب داقنعا ،تسا ی یوگب ی یارد یروطن یمه امش .دشاب هتشانذ ساسا ،دشاب هتشانذ میاپ ی لو ،دشاب حیحص هچرگ دشاب هتشانذ دنیایم .تسا ماگا قیلاخ هممه رب ،تسا ماگا تازد هممه رب ،تسا ماگا هممه توکلم رب و کلم رب ماما یراد هک ی فرد نیا ی مهفب دیاب بخذ !دنامب مدآ روطن یمه !؟ دش ضیرم ارچ سپ دوب ماگا رگا دنیوگی م یور ی نکم فصونیا هب فصنم یراد هک ار ماما نیا !؟تسا ی ساسا هچ رب ی نزی م ماما هب عجار و میاپ دیاب دندهی م تبسن ماما هب هک ی بلاطم هب تبسن مه و درک عاقد ماما زا مه دیاب !؟تسا ی یاسد هچ رگم .تسا حیحص دوشی م دز هک ی فرد ره مکنیا رب تسین فرنعم ی سک بخذ هتبللا ،دشاب هتشانذ ساسا بلاطم نیمه هک مه بلاطم .تسا اهباتک نیمه هک مه اهباتک ،میتسین موضع ام ،هن ! میتسه موضع ام ار تیاور نآ مه وا ،ی مهفی مروطنیا ی ناوخی م ار تیاور نیا امش !دوشی مندی حو هک مه ام رب .تسا یود ره .دیراد افص امش یود ره .دیراد قدص امش یود ره ،بخذ ی لیخ .دمهفی مروطن آ ،دناوخی م مامت .دراندل لاکشا مکنیا .دمهفی مروطن آ ی کی ،دمهفی مروطنیا ی کی لاد .دیتسه قد لاپند امش

حیحصتو ل لاکشا و داریا و دقنو و ثحب ی ار ی مکنیا زار یغ رگم ی گبیط ؟تسیچ ی ار ی ی گبیط لاصا ی ار رب رگم میناوخی م ام هک ی رقابلا لاق و ق داصلا لاق نآ !؟تسا نیا زاریغ رگم ،تسا حلاصا و دوجو ،اقا هن ؟دراند دوجو ی لاکشا و داریا چی ه مسیونم هندن هک ی تافیلأت رد رگم ؟تسا نیا زاریغ هندن سپ دراد داریا هلئسم نیا رد نوچ مپوگب هندن لاد ،بخذ ی لو ،میراند [فراعت] زیچ مکنیا .دراد هک مه ش یاجنآ ،تسا طخ ،تسا طخ هک ش یاجنآ .میسونب دیاب ،اقا هن ،رانک مرادگب [ار فیلأت] دیاب رگید ی لیخ مپوگی م و میتسیایم ،ریخن ،تسا طغان مایاهفرد هممه مپوگی م هن .تسا تسرد ،تسا تسرد .تسا فلاخ و دره ،تسا طلاغ و دره ،تسا تسرد نامیاهفرد هممه مپوگی م هن و تسا تسرد مه طقف .تسا عقاو نیع دنزی م هک ی فرد ره هک دنکب اعدا دناوتی م هک تسا رفن کی طقف آیند نیا رد ی م طلاغ فرد مه و دنزی م حیحص فرد مه ناشدوخ بتارم بسد رب ،هن دارفا هیقب .دش مامت ،ی کی اذل .دهاوخی م ار هلئسم نیمه ،دهاوخی م ار نیمه ام زانامز ماما .دنهاوخی م ار نیمه مامز و دننز هک ی بلاطم مه ،هلئسم فرطن آ رد مه ،هلئسم فرطنیا رد مه ی نعی .دشاب ظوفحم میرد دیاب هک منفگ هندن هک دنکی م فصنم ی فاصوا کی هب ار دارفا .دراندی ملع ساسا و میاپ و دیوگی م ار بلاطم نآ ناسنا .تسا ی تبصخش] نینچم هک ی ،تسا نیا ی نارهط ی اقا ،تسا نیا ن لاف ی اقا .تسا تالیخت ساسا رب ی لایخ کی !تسا یرهش مه دابآ ی اعد هک دنکی م لایخ دنیبی م باوخ کی !تسا کشک [همه اهنیا] ناجاقآ ی م مه دعب !ی نآ و ،هدیس ی نآ و [هب] نیسوق باق زانامز مه ی نلاف هک دنکی م لایخ ش نهد رد دیایم ی ثحب هن و دناهدناوخ ی سرد هن اهنآ هک ی دارفا تشم کی ل یوحت ار اهترپ و ترچ و اهفرد نیا دیا ددهی م ،دناهدناوخ

ن افرع بتکم رد ی رورپ تبصخش زا زیهرپ ترورض

صخش م ،ن درپ ار صخش کی مسا ،درفن درک رکذ ،درفن درک حرطم لاصا هک منفگ هندن اهراب و .دوشی م لوئسم تمایق زور رد ناسنا زا بلاطم نیا هب تبسن و ؛تسین بتکم رد ،[دارفا] ندرک .دنکی م حرطم ار بلاطم ،دودخ زانامز دنیایم اهنیا هک تسا ی ناسک هدهع رب دارفا عاو غا تیلوئسم یرهظم و دوجو ،دوشب صخش قد ی ار ی قادصم ،دوشب مدرپ ی درف زانامز هک دشاب نیا ربارق رگا

اههطقنہ مہم و تہجوتہ مہم دیاب طقف و طقف؟ تساجک ام نامز ماما سپ، دوشب صخشم تعباتم یارب زکرمتہ و دوشب زکرتم دیابی عقاو وی قیققد اقصم نآ ربو و ترصد تیلو ربو و ترصد دوجو رب دیاب! دشاب

ی م ام ہک ار ی اہلئسم ہک - تساجلاع لا ضررم نیا ہک منادی مذنم - دنراد ی ضررم ہچ دارفا رخآ مدشن لد [میضق نیا مپار پ زونہ نم، منادی مذنم؟! تسای ضررم ہچ رخآ، دننگی مذہجوت نآ ہب مپیوگ تسای سک، صخش منادب اعقاو رگا؟ تسای ضررم ہچ نیا رخآ! منکل د ار ہلئسم نیا متسناوتند [و تسای دارم] زیچ ندرک ہداییل ابندہب و دشابش دوختار و صتدل ابندہب دھاوخی م، دوشی م حرطم ہک ہچنآ زا ہک نیا مپہدب ریغت وا ہب تبسن ار دوخت راتفر مکنیا زج مپرادنی امر اچ ام نیار بانب تقون آ، دشاب [ش دوخت منک ضرر ع اقرر تم مدخ متساوخ مدنب ہک تسای اہلئسم

ی لکروطہب - مسرب میضق نیا ہب مکنیا زالبق لاد - تسہ ش فلاخ طقن، ہلئسم نیا لباقرمد ی اہت بحد رد امش اجک مپرادنی رورپت یصخش، مپرادنی رورپت یصخش بتکم نیا رد ام لاصا متسہ ناشیا دنزرف ہک مدنب؟ دننگب حرطم ار دوخت دنیاہب ہک دیاہدید کلذل اثما و اقا موحرم لثم ناگرزب و دیہشل و قا ام ی لع اللہو مپدیدن ار یزیچ نینچ مہ کی، متشاد رشنور شد ناشیا اب لاسل ہچ دودد و؟! تسرد مپدیدن مدنب، لیفک و لیکو

ی تقو دندرک ی رورپت یصخش دندما ہک دوب نیمہ، داتفا [قافتا] اقا موحرم زا دعب ہک ی فارحنا و زا صخش [تشم] چہ ہک ی تقو، تسین یزیچ چہ فرط تسرد ہک ی تقو، دراد دوجو تقیققد نآ ہک ملیف و رتانت دنک کزب ار ش دوخت مناد [تسا روبجم]؟ دزادریب ہچ ہب تسای روبجم، تسای لاذ ہلئسم مینکب نلاف، تاولص و ملاس! دنروا ببرد اہفرد نیا و نلاف و زاوشیپ و نیشنی و وش دنلب دنروا ببرد ی لٹا تسین مہ ہک یزیچ تسہ نلاف مہمہر رد و تسہ اجہمہر رد ہک ی پاہی زابہر خسہ نیا زا دنروا ببرد اہفرد نامہ مہ اجنیا رد دشاب رارق رگا تسای اہنیا و اہی زاب رتانت و اہی زاب ملیف نیا زا اللہ اشام نامتبعضو مپورب مپوش دنلب بخ؟! مینک بلاطم تشم کی فلاع ار نامدوخ ارچ رگید اقا بخ، دشاب ہک تسای نیا رب رارق نوچ! مپسرب نامدوخ ہب رتشیب مصلاخ مدرخ کی، مینک رتہب مدرخ کی ار دیاہدید [ار تسای روطنیا ہک] اہاج ی ضعب دشاب بوختی دنبرو کد [طقف] ارگید دشاب بوختی دنبرو کد؟! دپدیدن!

ی رورپت یصخش و نافر ع بتکم نایم ضراعت

ی تسیاب، دننیشنب دھاوخی م رانک رد ہک ی ناسک ل و ا ملہو رد ہتیل، ادہشلا دیس ساجم، ام ساجم رد ی م درد ناشرمک، دنراد ی تحاران ہک دینک ضرر ف مکنیا ای و تسای دایز ناٹسند ہک دشاب ی دارفا لاثم ہک دندومرف ناشیا دننیشنی م طسو رد بخ، دویذ [اج] رگا دعب، [دنکی درد] ناشیاب و دنک مہکتل ابند، دوشی م دراو ہک ی دارفا ہک تسای نیا ش نسرد ام ساجم: دندومرفی م اقا موحرم دھاوخی م ی سگرہ لاد دننیشنی م دنوری م تسای لاذ دننیشنی م اجرہ دننیشنی م تشن راوید مد و نداد دننیشنی م دوری م دوشی م دنلب دشاب نلاف دشاب م معمریغ، دشاب م معم دشاب

رد، شردقنیا رد، ردقنیا کی، تسای فرحش تناس کی رد اقا لاصا، ریخہز رگید ی اہاج اما کتسد، تسای رتفد، تسای باتک، تسای باسد، دننیشنب نیا لغب دیابن نیا [مکنیا رد] تسای ہلئسم شردقنیا متشاد توافتن آ ی لدنص اب نیا ی لدنص، دشاب م صاف نآ نیب و نیا نیب، دننیشنب نیا ی ولہد دیاب و! تسای؟ دوشی م [ی سلجم] ہچ نیا! ہبہب! دھاوخی م حضور طسو نیا دراد مہ ناوخصور نآ مہ دعب! دشاب دیر اذنگب مسا دیاوخی م ہچرہ ناٹدوخ رگید

ما آمدیم اینہا را از بین ببریم، این بساط و این حرفہا. و نمی توانیم تغییر در کل عالم بدہیم، نہ کار بندہ است، نہ کار غیر بندہ است. آن کار همان یک نفری است کہ دین دست اوست و ولی دین است و قیم دین است و او ہر وقت مصلحت الہی باشد، می آید و ہمہ این بساط و شعبہہا را، ہمہ را چہکار می کند؟ ہمہ را با یک شمشیر از دم، اول و آخر درست می کند و ہمہ را بہ نظام درمی آورد. حالا

خودمان را که می‌توانیم [درست کنیم]. خودمان، در وضعیت خودمان، در حساب و کتاب خودمان، این کار را می‌توانیم انجام بدهیم. نسبت به رفیقمان نتوانیم، نسبت به شخص خودمان که می‌توانیم. لذا عرض بنده این است که در صحبت‌هایی که می‌شود به‌خصوص خب ایام، ایام محرم نزدیک است و برای این مسئله باید چیز کرد.

هیچ‌وقت در صحبت‌ها فرد و شخص - چه بنده و چه غیر بنده - [نباید] جوری صحبت بشود که نظر و توجه مخاطب به‌سمت او برود، این‌قسم صحبت کردن به‌طور کلی ممنوع [است]. یعنی دیگر تمام. اگر شخصی نمی‌تواند این‌طور صحبت کند، نکند. یعنی [اصلاً] صحبت نکند. [صحبت نکند] بهتر از این است که فرض بکنید ما برویم یک‌جا یک حرف بزنیم و بعداً یک آشوب به پا بشود، [که] نمی‌دانم راجع به فلان شخص تبلیغ شد. راجع به آن یکی [تبلیغ شد]. راجع به آن آمده، آن [دیگری] می‌رود، بعد از آن، آن یکی می‌آید، ضدش و فلان! این بازی‌ها را بگذاریم کنار! دیگر سن و سالمان از این حرف‌ها گذشته است. و عرض کردم خدمت رفقا که بنا دیگر بر این است، بنا بر همین کیفیت است.

نیانما را که ییاهفیرعتزا موشی‌مذل‌احشوخ‌هدنب‌هک‌دندادی‌ماقفر و منکی‌م‌ضرع‌آدجار‌نیا
ل‌احشوخ‌ی‌ارپ‌رگا [هک] دینادب‌امش. دوشی‌م‌ربنمی‌ی‌لاب‌هک‌ی‌یاهت‌بحص، دوشی‌م‌فرطن‌آ و فرط
ی‌م‌عضوم‌مه‌أبلق و موشی‌م‌ت‌حاران‌ی‌تد و ریخن. موشی‌م‌ذل‌احشوخ‌امش‌زا‌هدنب، ت‌سا‌هدنب‌ندرک
اب و بتکم‌فده‌ل‌صا‌اب‌نوچ. دوشب‌هدیشک‌رگید‌ل‌ئاسم‌هب‌هئئسم‌نیا‌هک‌ت‌سا‌ن‌کم‌اسبه‌چ و مریگ
ماجنا‌ه‌یضق‌نیا‌ل‌ما‌ض‌قانت‌رد و مات‌ض‌قانت‌رد. ت‌سا‌مات‌ض‌قانت‌رد‌م‌پنکی‌م‌یریگیب‌هک‌ی‌فده‌ن‌آ‌ل‌صا
وا‌هب‌دیاب‌ار‌م‌درم، مینک‌ت‌ابنا‌دیاب‌ار‌وا، مینک‌غیلبت‌وا‌زا‌دیاب [هک] میراد [ار] ر‌ف‌ن‌کی‌ام. دوشی‌م
ت‌سا‌نیا‌ه‌یضق، ت‌سا‌نیا‌بت‌فر و دش‌مات، مات‌همان، م‌لا‌س‌لا‌و‌ت‌سا‌الله‌یعق‌ت‌رضد‌وا و مینک‌ت‌وع
ی‌تقو. ت‌سا‌هدوب‌نیمه‌میدید‌اهنا‌ش‌ور‌زا‌ام‌هک‌ار‌ه‌چ‌ن‌آ، دندرک‌ت‌وع‌ن‌یمه‌هب‌ار‌ام‌ن‌اگر‌زب
دنها‌و‌خی‌م‌ناشدوخ‌ل‌ایخ‌هب و دندکی‌م‌ت‌ب‌حص‌اه‌ی‌ضعب‌اهنیا و س‌لا‌جم‌زا‌ی‌ضعب‌رد‌هک‌م‌دید‌ی‌م‌ن‌م‌هک
دندومرفی‌م‌ن‌هب‌ن‌اشیا، دندک‌فیرعت

«دش‌دایز‌ردچ؟ دش‌دایز‌ن‌بیطاخ‌ن‌آ‌مه‌ف‌ردچ‌اهام‌ندرک‌فیرعت‌نیا‌زا»

دوب‌ی‌ه‌لا‌درم‌کی‌ن‌اشیا

دندک‌فیرعت‌م‌که‌هدر‌خ‌کی‌دوری‌م‌ربنمی‌ی‌لاب‌ص‌خش [رگا] ن‌لا‌آ [رگید‌س‌لا‌جم‌رد] هکی‌تلا‌ح‌رد
، دندرک‌هدایب‌ار‌ربنم‌بوخ‌اق‌آ‌ف‌اصد. دندکی‌م‌ذ‌ش‌ت‌وع‌رگید‌ل‌اس. دنده‌ی‌م‌رت‌ت‌ول‌خ‌هدر‌خ‌کی‌ار‌ش‌ت‌کاپ
[هک] ن‌دنا‌چ‌ن‌بیطاخ‌ن‌یا‌هب‌بوخ‌ارگید‌ت‌سا‌نیا‌انعم، رگید‌دندنا‌چ‌ی‌نعی! دندمار‌ب‌دهع‌زا‌بوخ
!؟ تسیچ، ت‌سا‌ن‌لا‌ف؟ تسیچ‌اق‌آ‌ن‌آ، تسیچ‌اق‌آ‌ن‌یا

طرف‌رفته‌بود‌بالای‌منبر، اصلاً نمی‌دانست [که] این‌مجلس، مجلسی‌است‌که‌برای‌زن‌متوقاً
است، یا‌برای‌مرد‌متوقاً‌است! بالای‌منبر‌می‌گفت: چه‌شب‌ها‌ما‌با‌ایشان، چه‌صبح‌ها... گفت: آقا
این‌زن‌است! خاک‌برسرت‌کنند! این [منبر‌که] داری‌آن‌بالا‌حرف‌می‌زنی، مجلس [ختم‌یک‌زن
است]، شوهرش‌هم‌دم‌در‌ایستاده! چه‌شب‌ها [دیگر] چیست؟ قضیه‌تئاتر [است]. کشک [است]
بازی [است]. [چرا‌این‌کار‌را‌می‌کند؟] چه‌می‌خواهد؟ [می‌خواهد] پاکت‌زیادتر‌بشود‌دیگر! معنایش‌این
است. پاکت‌کلفت‌تر‌بشود. اقلاً‌یک‌صحبت‌می‌کردی‌اینجا‌که‌داری‌می‌روی‌این [شخص‌متوقاً]
سبیل‌دار‌است‌یا‌بی‌سبیل‌است؟! بالأخره‌بفهمیم‌این‌قضیه‌را. این‌روش، روش‌مردم‌است. این‌روش،
روشی‌است‌که‌همه‌انجام‌می‌دهند‌دیگر! [و] داریم‌می‌بینیم.

نیا‌نوچ‌لا‌اد، دیوگی‌م‌دراد‌رقاب‌ماما [زا]، دیوگب‌ماما‌زا‌دور‌ب‌دیاب‌ماما‌ن‌لا‌ف‌ت‌دهش‌زور، اقا
ار‌راک‌نیا‌رگا]! دندک‌مامت‌اق‌آ‌ن‌لا‌ف‌م‌سا‌هب‌م‌صلاخ‌هک‌ی‌ت‌سیاب‌رگید، ت‌سه‌رف‌ن‌کی‌هب‌طوبرم‌س‌ل‌جم
رگا‌لا‌اد. داد‌ل‌بوخت‌بوخ‌و‌دمار‌ب‌دهع‌زا‌بوخ‌ی‌ربنم‌! دمار‌ب‌بوخ، دهع‌زا، هلب: دنیوگی‌م [دندک
ن‌لا‌ف، روطن‌یا‌رقاب‌ماما: ت‌ف‌گ‌ش‌امم‌ربنمی‌ی‌لاب‌ت‌سشن‌هر‌اچید‌ت‌خبد] [در‌کن‌ار‌راک‌نیا‌و] ت‌فر‌ن
ی‌م‌م‌ه‌ی‌ظ‌فا‌حاد‌خ‌و‌دنده‌ی‌م‌زار‌م‌ش‌م‌لا‌س‌ب‌ا‌وج‌ل‌اصا، ن‌بیاب‌دم‌آ‌دعب‌و‌درک‌حرط‌م‌ار‌ل‌ئاسم‌و‌ن‌یا

نیا: دنیوگی. دندهی ش لیوحت دنزیری ماک تشم کی س انکسا یاجه دنزادی مرید ار تکاپ و دننک هچ یار بر بنم، هدوب زرقاب ماما یار بر بنم نیا [دوشی م مولعم] سپ؟ [تسا روطنیا] ارچ بتسا ش یازس، هدوب اهت پدوخ یار بر بنم نیا، هدوب اهت پینانا یار بر بنم، تسا هدوب سفز یار بر بنم؟ تسا هدوب یسک میشاب بظاوم. میریگ برظنرد ار اهنیا دیاب ام هک تسا ییاهزیچ اهنیا! هدوب اهت پینو عرف یار بر

مامت. تسا ادهشلا دیسی یار بر م رحم ههد! دنسیونی م نامد نورپرد نامیاه فرح هملک هملک هبت بسند ماما. بتفگ ماسلا هیلع ماما تیلو و زا دیاب. تسا ادهشلا دیسی یار بر طقف و طقف، تسا ادهشلا دیسی یار بر لاس هدیدپ کی ای تسا هدنز زونه ادهشلا دیسی ایآ؟ تسا هدوب هچ، هدوب یسک هچ ادهشلا دیسی. بتخانشد دیاب ار لئاسم نیب و بلاطم نیب دیابند. بتفگ دارفا یار بر هک یی تسیاب ار اهنیا، تسا ش بیب لاس 1400 هب طوبرم مینک رواب ار دناهداد هئارا ام هب هکی بتکم دیاب ام. درک طلخ

منادی م دندب، تسا هدیسر نام تسد هب یی ناچم [بلاطم]: مدرک ضرع اقرر تمدخ اریدغ زور رد یکی ل احصیات هک. هدوب ییایاضق هچ، هدوب بتفهنی لئاسم هچ، تسا هدیسر ام تسد هب هکی بلاطم نیا یار بر رارق ام رایتخا رد ار بتک نیا تحار مکنیات. متسین م ههنا ن ت فگ هب زاجم و متفگند [م] ار اهنأ زا دنداد رارق ام رایتخا رد ار اهت بحص نیا، دنداد رارق ام رایتخا رد ار بلاطم نیا، دنداد

ی نابطابط هملاء دنزرفزا دنمشزرا یی تیاکد

قضیه ای اتفاق افتاد چند روز پیش، آقازاده مرحوم علامه طباطبائی - رضوان الله علیه - ایشان به رحمت خدا رفت. البته بنده هم خیلی دوست داشتم که در تشییع ایشان شرکت کنم ولی خب نشد، توفیق نداشتم. یک روز بنده ستم حدود شانزده سال بود. ظهر مرحوم آقا از مسجد آمدند. من دیدم یک نفر همراه ایشان است، نمی شناختم، در را باز کردن. آمد، یک دفعه [با] من برخورد کردن، آمدند بالا و نشستند و رو کردند به من و گفتند که: «ایشان آقای سید عبدالباقی، آقازاده حضرت علامه طباطبائی هستند.» من پانزده، شانزده سالم بود. [گفتند که] ایشان آقازاده علامه طباطبائی هستند. ظهر بود. و [گفتند] برو سفره بردار بیار و نهار و این چیزها. دیگر سفره هم غذایی که والدهمان درست کرده بودند، یک غذای خیلی ساده هم بود. دعوت نبودند، قرار دعوتی نبود، نمی دانم غذا از همین کتلتها و چیزها بود خیلی [ساده] آن هم به اندازه سه چهار نفر همانهایی که افراد منزل بودند دیگر، بیشتر که نبود. ما سفره را بردیم بالا و سبزی و نان و ماست و این چیزها و... [هم بود].

معلوم شد که مرحوم آقا وقتی داشتند از مسجد برمیگشتند، موقع ظهر، وقتی که از نماز داشتند برمیگشتند، ایشان را سر کوچه دیدند. ایشان خب مهندس برق بود و در قسمت همین وسایل فشار قوی و ترانسفورماتورها و اینها بود. روبه روی کوچه ما هم از همین چیزها [مغازهها] بود یعنی از همین چیزها [وسیلهها] می فروختند. و اینها در آن زمان یکی دو مغازه بود که در [خصوص] همین آجهزه و دستگاهها و اینها [بود]. ظاهراً ایشان آنجا آمده بود و کاری داشت و یکمرتبه با مرحوم آقا برخورد می کند، مرحوم آقا ایشان را می آورند منزل و می گویند: باید - به اصرار - [برای] نهار و اینها در منزل بیایید. دیگر ایشان می آیند و در منزل و غذا می خورند و بعد [از نهار] یک ساعتی هم می نشینند.

محررم هکی یی اهت بحص همجزا و. متسشن و دمأ اذغ زا دعب بخ ن کیلو هدوب اذغ ع قوم نم مسا -، مردگی منحص خشن لافزا نم: دنتفگی م هک مدینش دندب هک دوب نیا درکی م ی نابطابط هملاء هذاز اقا م سرد ناشیا ش بیب ع قوم نام هر رد نم - دنتسه تابد دیک رد نلا ناشیا هک دندروا ار نایاقا زا یکی دندوب مدرک کرت رگید دعب، دندوب هدناوخ م ار رتلاب لامتنا دیاشد و معملاً آبیر قتم ه ناشیا، مدناوخ رتائم ی لیخ، دندوب تحاراند میضق نیا زا ی نابطابط هملاء محررم م ی لیخ هک دنتفگی م اقا محررم و محررم - ناشیا هذاز اقا نیمه، دوب دادعتسا اب ی لیخ، دادعتسا اب ص خشد رایسب و. دندوب رتائم ی لیخ، دندوب م دیاب هملاء رسپ بخ، [دندوب] ق داصد، فاصد، سفز شوخ، دادعتسا اب در فر رایسب - ی قابل ادبعیسا اقا

ی‌مذل یصحت کرتن اشیا رگا دیشد و. دریگد ار ردی‌ی‌اج دیابی‌ی‌نابطابط مملع رسپ! ارگید دشاد روطنیا
دوب‌ش‌دوخ‌ی‌اربی‌ریگید مملع، تشاد‌ی‌داعتسا هچ! ادوب‌ی‌ریگید مملع کیدش‌دوخ، درک
:هک دنتگی‌م‌ناشیا

[ای] هدوب‌رتمک، هدوب‌معمل، هدوب‌هچ‌لااد - ،مدناوخی‌م‌سرد‌ن‌ایاقاً‌زا‌ص‌خشدن‌ن‌لاق‌ش‌یپ‌متشاد‌ن‌م»
ردقن‌آ، مدبرکی‌م‌دم‌آوت‌فر و میدوب‌ن‌ناشیا‌ت‌مدخ‌ام‌هک‌ی‌تدم‌رد‌اما - تسین‌م‌ن‌هد‌رد‌ن‌یا؟! [رتشید
ت‌شاد‌ز‌با‌ل‌یصحت‌م‌مادا‌زا‌ار‌می‌ل‌ک‌روط‌به‌هک‌درک‌ت‌م‌م‌ردقن‌آ و درک‌ی‌یوگ‌دی‌گیبط‌زا‌ناشیا
» .ت‌فرگ‌م‌هاوخ‌ار‌ناشیا‌ی‌ولج، م‌دج‌ی‌ولج‌ت‌مایق‌زور‌رد‌ن‌م‌و - تس‌ن‌یا‌ناشیا‌ت‌رابع -
م‌ه‌ن‌ناشیا و ،درو‌آ‌م‌سا! م‌هدن‌م‌مادا‌ار‌ه‌ار‌ن‌یا و م‌راد‌ر‌ب‌ت‌سد‌ی‌گیبط‌زا‌ن‌م‌هک‌دش‌ت‌عاب‌وا‌ی‌نعی
دنتسه [ت‌اید‌دیقر‌د]

م‌لم‌س‌ب‌خ‌هک - م‌ل‌ع‌ا‌ع‌ز‌ج‌ن‌ا‌وز‌ع‌به‌م‌ر‌خ‌ل‌آ‌ب‌ای‌هدوب‌م‌ل‌ع‌ا‌م‌ت‌در‌ف‌ن‌آ‌ای‌ا‌لا‌اد‌ب‌خ، ل‌اح‌ل‌کی‌ل‌ع
ی‌نابطابط‌م‌مل‌ع‌ل‌ثم‌ی‌رد‌پ‌کی‌ام‌شد‌ه‌کنیا‌دو‌جو‌اب‌ت‌سا‌ی‌قابل‌ماک‌شا و م‌ل‌ن‌سم‌ی‌اج‌ب‌خ‌ی‌لو، - ریگید‌هدوب
،مول‌ع‌ن‌یا‌ت‌ل‌صا‌به‌رواب‌ن‌ودب - تس‌ا‌مدن‌ب‌دو‌صقم‌ن‌یا - ،روابی‌دو‌نادان‌دار‌ف‌ان‌یا‌به‌دیاب‌ن‌ریگید، دیراد
[دیهد‌ب‌شوگ] مول‌ع‌ن‌یا‌ت‌قیق‌د‌به

ی‌م‌ت‌سد‌به‌ق‌ل‌اش‌م‌ت‌سناوتی‌م‌رگا: «دیام‌رفی‌م‌م‌لا‌س‌ل‌ای‌ع‌ق‌دا‌ص‌م‌اما‌هک‌ی‌ی‌اج‌نادان‌ی‌ا‌رخ‌آ
،م‌یوگی‌م‌ه‌کی‌مول‌ع‌ن‌یا‌ه‌کنیا‌به‌م‌درکی‌م‌روجم‌ار‌اه‌ن‌آ و م‌ن‌خاونی‌م‌م‌باح‌صا‌هدرگ‌و‌رس‌ر‌ب‌و‌م‌ن‌فرگ
ان‌ید‌ل‌ای‌ف‌او‌ه‌قفتی‌ی‌ت‌د‌ط‌ای‌س‌ل‌اب‌م‌ه‌س‌ور‌ت‌ب‌ر‌ض‌ی‌باح‌ص‌ان‌أ‌ت‌د‌د‌ول‌؟ تس‌یج‌ش‌ت‌رابع» .دن‌ریگ‌ب‌ار‌ف‌اه‌ن‌آ
ی‌دم‌آ‌ه‌کی‌ت‌س‌ه‌راکی‌ب‌ر‌گم‌اقا: ی‌یوگی‌م‌ی‌وشی‌م‌دن‌لب‌و‌ت‌ت‌قون‌آ، دن‌زی‌م‌ار‌ف‌ر‌ح‌ن‌یا‌ی‌ت‌قو‌ق‌دا‌ص‌م‌اما
و‌شدن‌لب، ی‌راد‌ه‌چ‌و‌ه‌چ‌و‌ت‌! ی‌راد‌د‌اعت‌سا‌و‌ت، و‌ر‌ب‌و‌شد‌دن‌لب‌ای‌اب، ن‌یم‌ه‌! هدز‌ار‌ف‌ر‌ح‌ن‌یم‌ه‌!؟ ی‌دش‌به‌بلط
اقا‌م‌و‌ح‌رم‌ن‌یم‌ه‌! میدش‌ت‌خ‌ب‌د‌ب‌م‌ید‌م‌آ‌ام، ن‌ک‌را‌که‌چ‌و‌ر‌ب‌و‌شدن‌لب، ن‌او‌خ‌ب‌س‌ر‌د‌و‌ر‌ب‌و‌شدن‌لب، ماگ‌ش‌ناد‌و‌ر‌ب
و‌ت‌ف‌گ‌ردقن‌یا‌ب‌ز‌ن‌م‌به‌اقا‌ن‌یا‌ار‌اه‌ف‌ر‌ح‌ن‌یا‌ه‌ک‌ت‌ف‌گی‌م‌مدن‌ب‌و‌اقا‌م‌و‌ح‌رم‌به‌ت‌شاد‌ی‌قاب‌ل‌اد‌بع‌د‌یس
دوب‌ن‌ناشیا‌ت‌رابع‌لا‌اد. م‌ت‌شاد‌ر‌ب‌ت‌سد‌ن‌م‌و‌درک‌در‌س‌ار‌م‌ل‌ن‌اس‌م‌ن‌یا‌به‌ت‌بس‌ن، درک‌ت‌س‌س‌ار‌م‌ه‌ک‌ت‌ف‌گ
:«!م‌در‌م‌ل‌ام‌د‌مدش»

اج‌ن‌آ‌اقا‌ن‌ک‌ب‌ص‌ن‌اج‌ن‌آ‌و‌ر‌ب‌ر‌اد‌ر‌ب‌اج‌نیا‌زا‌رو‌تام‌رو‌فس‌نارت «!ل‌ام‌د‌مدش»: ت‌ف‌گ‌ار‌ن‌یا‌ناشیا
ن‌ل‌آ - دوب‌ن‌ات‌س‌بات‌ط‌سو - ،ج‌ر‌ک‌م‌ور‌ب‌دیاب‌ن‌ل‌آ»: دنتگی‌م‌ناشیا‌دعب‌! ن‌ک‌ت‌س‌رد‌ایب‌و‌شدن‌لب، هدش‌بار‌خ
،م‌ن‌ک‌ریم‌عت‌مدن‌ب‌ت‌سا‌هدش‌بار‌خ‌ن‌اش‌رو‌تام‌رو‌فس‌نارت‌اج‌ن‌ل‌اف‌رد‌ه‌ک‌ج‌ر‌ک‌م‌ور‌ب‌م‌وش‌دن‌لب‌دیاب‌ام‌ر‌گ‌ن‌یا‌رد
م‌یوگی‌م‌م‌راد‌ار‌م‌ل‌ن‌سم‌ن‌یا‌مدوخ‌ی‌اق‌فر‌ی‌ار‌ب‌مدن‌ب. دوب‌م‌و‌ح‌رم‌ن‌یا‌ت‌رابع‌نی‌ع «!ل‌ام‌د‌مدش
این‌آقایی‌که‌حالا‌کتاب‌می‌نویسد، حالا‌این‌کتابش‌برای‌خداست؟! این‌آقایی‌که‌رساله‌می‌دهد،
این‌رساله‌اش‌برای‌خدا‌است؟! بروم‌بال‌تر‌یا‌تا‌اینجا‌دیگر‌بس‌است؟! این‌برای‌خدا‌است؟ یا‌آن‌آقایی
که‌بر‌می‌دارد‌به‌پسرش‌نصیحت‌می‌کند - از‌بعضی‌از‌آن‌آقایان‌ائم‌جماعات‌طهران - به‌طلبگی،
می‌گفت: «عزیم‌بیا‌این‌را‌به‌تو‌بگویم - نتیج‌ت‌ج‌رب‌ه‌خودم‌را‌دارم‌به‌تو‌می‌گویم - که‌من‌در‌این
طول‌عمر‌هیچ‌نانی‌راحت‌تر‌از‌نان‌آخوندی‌از‌گلو‌پایین‌تر‌نمی‌رود!» خب‌بله‌بله! آن‌نانی‌که‌از
گلو‌شما‌پایین‌تر‌می‌رود [همین‌است]. آخر‌کسی‌بباید‌علوم‌اهل‌بیت‌را‌تشبیه‌کند‌به‌نانی‌که‌بخواهد
از‌گلو‌راحت‌تر‌پایین‌تر‌برود، چه‌باید‌به‌او‌گفت؟! آن‌وقت‌اینها‌به‌این‌مکتب‌باور‌دارند، باور‌دارند؟!
،م‌س‌رد‌ن‌لاف، م‌یض‌ق‌ن‌لاف‌ی‌ار‌ب‌اقا: ه‌ک‌م‌ت‌ف‌گ، ی‌ص‌خ‌ش‌ک‌ید‌ش‌یپ‌م‌ت‌فر: «دیوگی‌م‌ن‌ات‌سود‌زا‌ی‌کی
ت‌بس‌ن‌م‌هم‌ت‌مس‌ق‌ک‌یل‌و‌ن‌سم‌ی‌ی‌اج‌ک‌ید‌ر‌د‌ف‌ر‌ط، م‌یوگ‌ب‌م‌ت‌س‌بر‌س‌لا‌اد - ؛دینک‌ن‌بیعت‌دات‌سا‌ه‌ک‌م‌هاوخی‌م
ی‌ی‌ایب‌ی‌دوب‌روجم‌ر‌گم‌ت‌سا‌راد‌لوپ‌ت‌ی‌ای‌اب‌ه‌ک‌و‌ت»: [دهدی‌م‌با‌و‌ج] روطن‌یا - دوب‌ی‌گیبط‌روما‌به
ن‌یا‌ه‌ک‌ت‌س‌ین‌ن‌یا‌مع‌جاف «ن‌ک‌را‌که‌چ‌م‌نادی‌من» .ان‌ک‌ب‌ار‌ت‌ل‌اد‌و‌ف‌یک‌و‌ر‌ب‌و‌شد‌دن‌لب‌اقا!؟ ی‌وش‌ب‌به‌بلط
مع‌جاف‌اج‌نیا‌! تس‌ا‌هدش‌هدر‌پ‌س‌ن‌یا‌به‌ت‌یلو‌ن‌سم‌ن‌یا‌ه‌ک‌ت‌سا‌ن‌یا‌مع‌جاف، دیوگی‌م‌ار‌ن‌یا‌دی‌ام‌ص‌خ‌ش
؟دراد‌رواب‌ص‌خ‌ش‌ن‌یا‌ای‌ا‌ت‌سا

آن یکی می آید فلان جا، می خواهد برود کارش را درست بکند، [به او می گویند:] به! دانشگاه را ول کردی آمدی طلبگی؟! بهبه! بهبه! آخر مگر بی کار بودی؟ آخر کسی که دانشگاه می رود دیگر بلند می شود طلبگی بیاید؟! مثل اینکه در این طلبگی هر آدمی که از خانه اش در برود، یا با کفگیر در سرش بزنند، یا ببندازند او [را] بیرون در خیابان و در جوی بخوابد! اینها بایستی که [بیایند طلبه شوند]. یک مشت فراری، دربهر، قوزی، چپول، یک چشمی، فرض کنید که آحدب، گالش به دست، مثل اینکه اینها فقط به درد طلبگی و فلان می خورند! اما یک آدمی که سرش به تنش می آرزد این خیلی حیف است، خیلی برای این مسئله زیاد است، این باید برود دانشگاه! نه [همین طور است] دیگر. حالا ما یک خُرده [اغراق] کردیم! قضیه این است.

گنهر فاب، دوشب هبلط دیاید درف نیرت دادعتسا اب: دندومرفی م؟! دنتفگی م هچ اقا موحرم ی لو نیرتل یصا اب. دروخی م ی گبلط درد هب درف نیرت گنهر فاب - میوگی م مراد هچ دییامرفب ت تقد - درف نیرت ی طابترانو چ؟! ارچ «دوشب هبلط دیاید درف نیرت دادعتسا اب. دروخی م ی گبلط درد هب درف نیرت هتد اب و امش ایآ، دوشب [فرص] تلامک هب ن دیسر هار رد دیاید هک ی دادعتسا. تسیند مولع هتیب ن یید و ملع نیان یید لآمد لااد»: بتفگ؟ دینکی م فرص، «ی لآمد» ی قابل ادبع دیس اقا موحرم لوق هب هار رد ار دادعتسا نآ مذهب رد. دوری مذ مذهب زا، دمآی م شمشچ زا کشا و تفگی م هک ش ملاک تو صد نآ زونه «لآمد، مذهب لااد»! میربید فرطن آ و فرطنیا میرادرب ار مدرم راب، میدشل آمد کید هب لیدبت: «تفگی م هک تسا لاس ماجنی، درک دوشی مذ ی راکر گید. تسا هتشنگ ش نس زا هک لاس ماجنی زا دعب؟! ی نامز هچ. دمهی م تسیند هئسم نیان و هتضق نیان ی ارب تصرف رگید و هتشنگ رمع

ق داصد ماما گنهر ف هندیامد، هبلط

هچنآ هب تبسن هک دارفا دنکر و اب! دهدب ن اشند، دهدب هئارا دارفا هب ارش دوخ گنهر ف دیاید هبلط اذل، دیوگی م هک ی نامک [رد] دیوگی م هک ی لئاسم رد، ش طابترانو رد، ش نتفگ ن خسر رد. دراد داقعتا دیوگی م هک دیاید ش نانخس ی نیگنس، دوشن دارفا رنتت بجوم هک دشاب ی تاکرد دیاید ش تاکرد. نک تیاعر هک ی تسیاب کید رد ناسنا هک دنکی مذ قرف؛ تسا فلاخ، تسا فلاخ نیان ن دز کیکر فرد، دنک بذج ار دارفا رس ناسنا زا ی ناظی هاگ لااد دراوم ریاس رد رگا. دشاب ی مومع ل فحم رد ای دشاب ی صوصخ ل فحم ی سک هچ ی ارب هبقارم نیان، دنیوگی م ناگرب هک ی ابقارم نیان. دنک حلاصا ار دوخ ناسنا دیاید، دنزی م، دنززار ی فرد ره، دشاب هتشاد هبقارم دیاید ناسنا تا طابترانو رد. رگید تسا عضو نیمه ی ارب؟! تسا هرهب دسرب و اب دیاید هک ی ضیف نآ زا دناوتی مذ و دوشی م ک و ازا هک دنادب دیاید و. دنکزار ی ای خوشد ره. دوشب دنم

دوخ تیعقوم هکنیای ارب تسای ساسا هتکن نیان، بلاطم نیان هب تبسن مینک رواب ام هک هئسم نیان راک باسد مه ی صخش ره و. میشاب دنیپاپ بلاطم و لئاسم نآ هب تبسن و میمهفب بوخ، میبایرد ارش دوخ هب دیاید و. درادن ی طابترانو ارگید هب و دراد ارش دوخ باسد ی صخش ره. دراد ارش دوخ دنک ماگن دیاید دشاب ی یاهاطخ و صیافت ی اراد تسان کمم و ا دز نرد هک رگید دارفا هب و دشیدنیب زور ات شراتفر، دویب اق لاخلا مراکم ممتلا تشعب ش قلاخا، دویب دارفا همه نیرتلاب ادخل لوسر همه دنتشاد طابترانو اب هک ی دارفا هک دینیبی م امشل احن یعدری لو؛ تسا تنس و هریس و موسا تمایق ادخل لوسر ش پید دمآی م هک ی سک نآ و دندوب قفانم دارفا، دندوب دناعم اهنیا هک دندوب ی دارفا. دندوب مسق نیان، میناوخی م ام هک ی زمان نیان لاا هک درکی مذ ماگن. درکی م ربمغیپ هب ماگن، درکی مذ اهنیا هب ماگن. دناوخی م دراد ربمغیپ هک تسای زمان، زمان نیان درکی م ماگن؟! هدیاف هچ، دناوخی م زمان دراد مه قفانم ی م بشز زمان همهن یا ام اقا [هک]، دنسیونی م هک ی یاهمان [رد] دنیوگی م نم هب اهی ضعب ن لاا نآ هب هک ی تسیاب ارچ و تذب! دش دورطم مه دعب و تفر صخش ن لاف، هدیاف هچ میناوخی م ن لاف میناوخ

هک ی سک نآ هب نک ماگنک ،تسیند دورطم هک ی سک نآ هب نک ماگنک بخ؟! هک ی سک نآ هب نک ماگنک ،تسا دورطم هک ی سک هب ،تسا باتک و باسد حلاطصا هب ی اراد و تسا تالاد ی اراد هک ی سک نآ هب نک ماگنک ،دراد قیفوت نک ماگنک و

مذعلها ریاسه ابی هلهای ایلوانایم توافه

ی من ناشیا لاثما و یئابطابط هملاع هب ممشچ و دمآمی مقنم رگا: دندومرفی م ام ردپ موحرم هجاوم نوچ ،متفرگی م طخرم عرخا اتار هلمسم نیا رود و ،نارطرد متشگی مرب مقن امه زا ،دروخ رارمتسا نم هب و تشاد رادیاپ ارم ناگرزب نیا اب طابتر طقف و طقف هک ی تامیلامان اب و یئاسم اب مدش! بجع [دنیب] دنک ماگنک دنیا ،اجنآ رد دنمآ هک اقا موحرم لاد بخ! دوب یروطنیا میضه «دیشخب ؛تسه همامع نیا مه یضوع مدآ صخش نلاف رس رب تسا یئابطابط هملاع رس رب هک ی اهامع نیا کی نیا .ی سک ماگنک دیاپ وا هب ؟ی سک ی سک ماگنک هملاع هب ارچ بخ .دش هکنیا !؟رانک مورب مرانگب نم سپ تسد ،دنک داجیا ی درسلد ،دنک داجیا سآی هکنیا ی ار ب دیای م ناطیش هسوسو ی نعت تساناسنا رد ی ضر م هبچ مادم ،[دنکی م هجوتم ی فنه ی اهبه بچ هب] ار ناسنا ؟دنکی م راکهچ دیای م ،دنک لشف ،دنک ل سک ،دنک ،دندرک ار اهراک نیا ناگرزب بخ ،نک ماگنک ناگرزب نیا هب امش بخ .دروآی م ن هذ رد ار ی فنه ی اه نآ هب ارچ .ی سرب اجنآ هب دیاپ بخ هک ی دارفا نیا زا ی کی م ه و ت ،ناگرزب نیا زا ی کی م ه و ت بخ رایسب [؟ی سک ی سک ماگنک دنیسرن هک ی دارفا]

«!مرانگب اهنآ یور ار ی ناحور و ملع مسا مراد مرشد هک ی دارفا مدیدی م نم»: دندومرفی م هکنیا لابندهب ،دنتسه قد لابندهب اهنآ هک ی دارفا ،اهنآ لابقرد ی لو ؛دنتسه و دندوب دایز دارفا نیا زا بخ و دنتسه بلطم لابندهب ،دنتسه عقاو و نامز ماما ی درگانش لابندهب ،دنتسه افسد لابندهب ،دنتسه بلطم ی م تسا قد هک ار هچنآ و دنرادن هجوت اهبه بچ نیا و تاعیاشن نیا هب و دنرادن آن و نیا فرح هب ی راک هشیمه و هدوب ناسنا هشیمه ؟مینک ماگنک دیاپ اهنآ هب ارچ ؟مینک ماگنک اهنآ هب ارچ ؛دنتسین م م ه اهنآ ،دنریگ همه رد ،هدوبن ل هاجو ن ادان دارفا هقبط رد طقف م فارحنا نیا و هدوب فارحنا هشیمه و هدوب سفد ،هدوب فارحنا ش ممع ریغ رد ،هدوب فارحنا ش ملعرد ،هدوب فارحنا ش ل هاج رد .تسا هدوب تاقبط تسا نیا] ،تسه هک تسا ی اهلنسم .تسه و تسه مهن لآ و هدوب هشیمه ،هدوب فارحنا م ش ممع رد ی م لمع و دنوری م و دنریگی م ار هار و دنرادن هجوت لئاسم نیا هب هک ی دارفا دنتسه م فرطن آ [هک دیس دهاوخ اهنیا م ه دوصقم و دصقم هب و دنسری م بولطم و بلطم هب و دنک

نآ رد میضه ق ادم ود و بلطم نیفرط هک ی یاضف رد ،میراد رارقاضف نیا رد ام نیاربانن سپ دنکی م شلاتن ناشیایند ی ار ب دنراد ،دنکی م ی رازیا هدافتسا مولع نیا زا هک ی دارفا .دراد دوجو اضف ءاوها و لایما ی ار ب و دنریگی م مره ب دنراد دنتفرگدای هک ار هچنآ زا ایند عماطم هب ن دیس ی ار ب [و] زا م ی دارفا .ق ادم کی ،هتسد کی نیا بخ .دناه دوب و دنکی م تکرده ،مدرم نیامرد دنراد ی ناسفد .تسا ی کی ن اشرفد ،دروایزور ،دروایزور ایند ،دنتسین ایند لابندهب [هک دنتسه] فرطن آ تناها اهنآ هب ای دنکب میرکت ار اهنآ .دنکی م قرفن ناشبلطم ،تشیپ هب نیز ی هگ نیز رب تشپ ی هگ فرط مادک هب مدآ لاد ،بخ رایسب ،بخ .دنتسه م دارفا روجنیا ،دنرذگی م ن اشبلطم رس زا ،دنکب دورب دیاپ و .دنکب ماگنک فرطنیا هب دیاپ ؟دنک ماگنک دیاپ

قد ریس م رد تماقتسا

هلنسم ،میرادن غلبت هب ی زاین ،میرادن ام دیکأت هب ی زاین رگید .تسا نشور رگید بلطم نیاربانن م هار ش عفد ،تفر و تفرگ ار هار نیمه و درک تکرده مریتو نیا رب و دمآ هک ی سکره هک تسا نیا **أَوْتَمَاءٌ نَبِيًّا أَهْبَاءِيًّا** .دربی م ش دوخ ار ش ررض ،تفرگ هلصاف ،هذ دمآ [هک] ی سکره .دربی م ش دوخ نآ و فرطنیا هب :دیامرفی م ایآ !تسا ی بیجع ایآ ی لیخ **لَمْ يَنْبِذْهَا إِذْ لَ لَّض نَم مُرْضِيًّا لَا مَكْسَفًا مَكِّيًّا**

1: 637 ص ،درجم حور . 105 میآ (5) هذاملا مروس .

ار تهار امش. ددرگی منرب امش هب، ددرگی مرپ اهنأ دوخ هب دارفا تللاض ررض! دینکذ ماگذ ناتفرط اورب!

دور امام حسین چند نفر ماندند؟ سی، چهل نفر از اصحاب ماندند و سی نفر هم از همان به اصطلاح اهل بیت و اینها بودند. حالا شما خودتان شب عاشورا ببینید، لشگر عمر سعد دارد نماز می خواند، نماز شب عاشورا! لشگر عمر سعد به امامت عمر سعد نماز جماعت خواند - به کمرشان بزند - دارد نماز می خواند. شب عاشورا نماز خواند. همین آقای جناب عمر سعد نماز خواند. آن طرف هم شما نگاه می کنی، می بینید امام حسین را با فرض کنید ده، بیست نفر آنها هم دارند نماز می خوانند. این سی هزار نفر این طرف، خب اینها هم همه عمامه دارند، ریش دارند تا اینجا! ریش ها خیلی بلند، عمامه ها خیلی بزرگتر، عمامه اش از عمامه امام حسین هم بزرگتر است، این آقای که ایستاده آنجا دارد نماز می کند، همه به رکوع، تکبیر، این طرف بگو [آن طرف بگو].

ش دوخ ی اهاهتفر کرد هب و اهاهتشک ی اهاهزانج رب؟ درک راکهچ دعس رمع ی اقا نیا مهدزای زور رگم، نیمه درک اهر ار اهنیاو کاذل اثما و ربمغیپ رسپ ندب و هزانج و دناوخ زامن دیهش ناونع هب ادهش اهنیا. دندرک نفد و دندرک نفاک و دندناوخ زامن دندرک معج ار اهنیا همه. دناوخ زامن!؟ دندرکذ نانشیور دنتشاذگ مه ار دیهش مسا! ملسا هار ادهش. دندش دیهش ملسا هار رد اهنیا هک ی نادهش، دنتسه هداوناخ هب ی پایازم کید اهنیا و تفلاخ فرط ز ا دبلا، دنتشاذگ مه رگید ی اهزیچ و ایازم و قیو قد. رگید ار ل ضفاو اوب ترضد دتنکی م اهر ار بید، دتنکی م اهر ار نیسد ماما تقونأ. تفرگ قلعت ن اشیاه هب مدأ!؟ دسری م اچک هب مدأ، بجع! دناوخ دیابن زامن [اهنأ رب] لاصا! دنتسه ی جراخ اهنیا، دتنکی م اهر تشم کید هب تقونأ!؟ درادی مرپ ربمغیپ رسپ زار ن دناوخ زامن تیلیاق و تیناشد ی تد هک دسری م اچک!؟ دندوبن اهنیا رگم! اه. دناوخی م زامن ن اشیاه هزانج رب و دهدی م دیهش ناونع، گرگ و گسد

زامن دنراد اجنیا رفر از ه ی سد [هک] مینک ماگذ تیعمج ی دایز هب دیاب ام؟ مینک راکهچ دیاب ام لاد؟ دوشی م روطهچ میضه؟ اهنیا و رفل هچ، ی سد لاثم و نیسد ماما نیا [ل باقم رد] دناوخی م؟ تسا بوخ، درایلیم ی سد و گب و ت لاصا! رفر از ه ی سد دنتفگ!؟ دنتفگ هچ؛ دنتشاد رواب ار هلئسم اهنأ مه ل غب امش رفسد ات دصیس، درایلیم دصیس، درایلیم ی سد، اجنأ ات و رب نرب، درادن جرخ رگید هک هطقذ شرخأ مه زاب، دتنکی م ی قرف چیه رفسد درایلیم دصیس نیب و رفسد کید نیب. رفسد!؟ هچ دوشی م دیراذگب ی عقاو ددع، ددع نأ. تساد هشلادیس و ا، تسا کید و تسا ی عقاو ددع هک ی ددع نأ. تسا رفسد!؟ تسیچ کید هچ! تسا رفسد میقب ی لو؛ تسا اتکی و تسا کت، تسا کید، کید نأ. تسا ی قیق ددع و تسا میشاب دنتشاد هجوت نیا هب دیاب. تسا رفسد ش اهمه، رفسد نویلیم دصیس هچ، رفسد

، [دیای م ش ییپ] اهنیا و کاذل اثما و ناسل تاتلف ز ا هک مه تبحصرد و میدرک تبحصد ی لیخ، بخر اصف هک ی تقو مکنی م لایخن من کیلو، دتنکی م ضامغا و وفعن اشدوخ لاضف و اقفر دوی تراسجرگا و ی لیخ ام، درذگی م تقو هصلاح. مینک هداقتسا دیاب و میریگب لد هب ناندچ دیابن، تسه ت حارصد ی اصف. درذگی م تقو، میرادن تقو

هک دندومرف ن اشیاء درجم حور رد اقا موحرم

و دندرکذ هداقتسا ی لو، دندمآی م دنتفری م دارفا، دوی مدرک زاب ار رد داد موحرم هک دوی ی نامز»!
«دنتشاب ل ناسم نیا لابند هب فرطنأ و فرطنیا و دنریگب تسد عمش دیاب لاد. تشذگ تقو، دنتشاذگ ی قاب نگرزب ام ی ارب. رگید تسا نیمه دنتشاذگ ی قاب ام ی ارب نگرزب نأ هک ار هچنأ اهنأ ار اهی ردهبرد. دییامرفب: دنتفگ [و دندروا] هدامأ هرفس رسد گنشق ار ام، دندیشک اهنأ ار اهت محز شراختفا میراد ام، دنتفر اهنأ ار ... و اهن اتسر امیید و اهلد نوخ. مینکی م ار ش فیک میراد ام لاد، دندیشک

امش هب، امش ن تقای تیاده تروصرد هار مگی ی هار مگ! ن اتدوخ س و فن ن تقایرد داب امش رب، دیاهدروا ن امیا هک ی ناسک ی ا»
«دناسری م ی بیسا
673¹ ص، درجم حور

ی‌کی و دیابید و دنک هداقتسا [دیاب] ناسنا لاد. دندرک اهنأ ار راک؟ دشت تسرد. مپهدی م تبسند دوش هب ار هملک و ار ی‌نخسر ه و دنتفگ ن اشباتکرد اهنأ هک ار ی‌ترابع ره. دسر پ لئاسم نأ هب و بلاطم نیا هب ی‌کی. میسر بنأ هب دیاب ام و دنا مدرک ناید تر و صنیا هب هک ام ملاو عزا تسای ملاء، دندنار نابز رب هک ار ی‌ا و مینک ققحتم دوشرد ار نأ و میسر بنأ هب دیاب ام و تسام ملاو عزا ی‌کی، فارگار اپر ه، ترابع ره. مینک هداپد.

رکاش و نادرده ار ام تسام هداد ام هب هک ی‌تمعن نأ رب و دریگد ار ام همه تسد دنوادخ الله عاشن! دهدب رارق.

نأ بادأ و رفص و مرحم هام رد غیلبت رب ن‌اگرزب دیکات

[بلاط] هک هدوب غیلبت رب ن‌اگرزب رظن ی‌لیخ رفص و مرحم مایا نیا رد، یرادازع مایا نیا رد و کی، دیوگی ی‌عرش هئسب کی ولو دورب دناوتی م ی‌سک ره هک اجر ه. دنورب غیلبت فرطنأ و فرطنیا هد! اقا: دنسر پی م ن‌زا دنیا ی‌ماقفر [دوش هتفگ ی‌صاخ بلاطم تسیند چایتحا] امتد. دنک ناید ار بلاطم، اجنأ ورب وش دنلب، درادن دز فرح هب عجار؟ مینزید فرح هب عجار، میوری م اج نلاف زور بلاطم کی هسلج هد همه رد دیاب امتد رگم. وگب ار نامه، دمأ تناسل هب هجره، دمأ تنابز هب هجره هدز اود هد، دنکی م باختنا ار ی‌عوضوم کی ی‌صخش کی لاد بخ؟ تسام هتفگ ی‌سک هب؟ دوشب هتفگ اج هب رایسب، بوخی ی‌لیخ بخ و دنکی م تبحص و دزیی م و دنارورپی م و دنکی م یریگیی ار نامه زور رد و دوشب حرطم ی‌الهئسب کی زور ره. دوشب یریگیی میضق کی شامهه امتد هک تسیند بجاوی لو ساسحا، دنک ملع ساسحا، نورید دیای م ساجم نأ زاناسنا هک ی‌تقو هک ی‌روطه دوشب تبحص ش فارطا کی ساسحا هک دوشب هدز [ی‌یاهفرد]. دشابن اهفرد نیا و ... و یرارکت ی‌یاهفرد، دنک تفرعم دهدب شرتسگی ی‌لیخ ار لئاسم هکنیا زاناسنا رتهب دناوخب ناسنا تیاور کی. دنکب تقیقد.

قیقد و دنتسم بلاطم زاناسنا موزا

رگا. دشاب دنتسم دیاب همه میوگی م هک ار ی‌بلاطم. مینک هجوت دیاب ی‌لیخ بلاطم تیاور رد ام [مینک لقدن جحص و قیقد تر و صبه نأ دنتسم] یور زاناسنا دیاب مینکی م لقدن ی‌تیاکد صخش مینیبی م ن‌کیلو، مدرک لقدن م [هک] ار ی‌بلاطم کی اقر زاناشی م [و] مدینش ی‌لیخ م. مدرک لقدن نیا ی‌ار بنم دوش ار میضق نیا، بجع! دیوگی م ی‌ضوع ن‌م دوش هب ار بلاطم نامه دراد ار ی‌بلاطم نیمه دینیبی. دوشب هتشنون [دیاب] تسه ی‌بلاطم کی رگا. دوشب تقد دیاب، دوشب هجوت دیاب نیا زاست شونرس هک تسای لئاسم و بلاطم کی اهنیا، مدرک لقدن ی‌قابلا دبعیدس اقا موحرم زانورما ن‌م هک! دنکی م ی‌یامنهار ار ناسنا اهزیچ زانلیخ هب، تسام

بجعت زاناشاب نامهنیا هک دینکی م بجعت! مرواید ار صخش ن‌مسا ن‌م رگا دینکی م رواب امش ن‌القادح، دنتسه ن‌لا هجرگا مه ناشیا هک میراودیم الله عاشن! لاد! اقا نیا، بجع! دیروای مرد خاش نیا مرخلأاب. رگید تسام [هدوب هئسب] نیا مرخلأابی لو؛ تسام تحصد هبل مدنیا. دنشابه هتشدانز ار راکفا رکف. دشت هتفیر فهوربو ابید هب دیابن. دشت هتفیر فاهتحدب و سررد هب دیابن، دشت هتفیر فرهاظ هب دیابن هک تسام هک مراد هلگ اعقاو، اقر زانلیخ زانم. مینک رکف دیاب قیقد، مینک رکف دیاب رتقیمع، دورب رتلااب دیاب میتسه روطنیمه همه [هتبل]. تسام هیسر اجنیا هب ام راک ی‌نعی؟ تسیند قیقد دوشی م لقدن هک ی‌بلاطم ارچ مینک تقد ایاضق ناید رد دیاب.

میدما ام. دوشی م هدامأ دراد و دندیشک ار شتمحز اقر هک ار □□□□□□□□□□ باتک نیا هک ار هچنأ دینکی م رواب امش. میدرک هفاضا میدینش اقا موحرم زانم ی‌یاهزیچ زانلیخ بلاطم یرادقم کی ار هچنأ همه هتبل - [تسام هدمأ اجنیا] هک تسام ی‌زیچ ن‌ا ربارب هد مدینش اقا موحرم زانارگید زانم، مدرولأ لاعف هک ی‌یاهزیچ ن‌الیو - تسیند حلاص بخ شیاهزیچ ی‌ضعب، مدرواین مدینش اقا موحرم زانم؟ مدرواین ارچ، مراد مدینش ن‌ارگید زانم هک ار ی‌بلاطم اقا موحرم زانمدوخ هتظفادر ن‌م رادقم نیا ربارب هد اقا موحرم زانم هک دیوگی م دیای م صخش. تسام هدوبن هک طبض بخ. تسام هدروخ هطساو کی نوچ

مجنسی م دودخ اب هک یرایعم اب ، منکی م رکف هک یتقوی نعید .تسا تسرد و مدینش ار ی بلطم نینچ کید
 یم رثا بیترت و ا هب صخش هک گرزب نیا زال قذ ن اوذع هب مناوتی مزی لو ، تسه مه تسرد منیبی می تد
 مک نآ و او کید هکی تلاحد منکدل قذ ار هلئسم نیا مپایید هک مریدید ار تیلوئسم نیا مناوتی منم ، دهد
 ار نیا ، نآ نیع .دندومرف اقا موحرم هک تسا ینامه نیع مدروآ ی قرواپرد دندب هک ار هچنآ اذل .تسا
 تابوتکم و تاجه تشونز اید دودخ هظفادزا دامتسا و دافتسا اب ای لااح هک تسا ی بلطم .مپوگب مناوتی م
 ادج ناشیا زا مکنیا زا دعب ار نیا ، موشی م اقا موحرم زا هک چره [هک] هدوب نیا رب مپاد هک - ی طخ
 ؟تسرد .تسا هدوب - مروایید دودخ ی طختابوتکم رد ار اهنآ نیع ، مدش

دنیوگی م ، ام تیلها هب لاثم ی تد و دنکی م نفلت ی صخش کید لاثم [هک] مدش ث عاب هیضق نیمه و
 یم ، درذگی م رگید هقیقد کید ، دعب .دیهدب ار باوج نیا : مپوگی م ؛ [اقا هب] دسرب دیاب هیضق نلاف : هک
 دود موصقم نم هک ار ی اهلکنآ .دشن !اه مپوگی م .بتفگ منیبی م ؟دیوگب دیهاوخی م امش هچ بخ : مپوگ
 .تسا نامه بخ نیا : بتفگ .دوبن نیا متفگ نم هک یزیچ نآ ، هن متفگ ، [بتفگ ار] نآ مپاشم ای نآ فدارم
 مپوگی م نم هک ار یزیچ نآ ، روایید ذغاک ورب .بی نادی منامش هک منادی م نم یزیچ کید !ناجاقا هن : متفگ
 تیاعر دیاب ام همه هک تسا یزیچ نیا .تسا هلئسم ی لیخ .وگب ورب ار نیمه نیع ، سیونب ذغاک یور
 .مینک تیاعر دیاب مپوگی م دودخ ن ببرد و مپوگی م مدرم هب هک ار ی بلاطم هب تبسن ام همه .مینک

دسرب مق هب دهاوخب فرد نیا ات منزی می فرد کید دهشم رد نم» : دندومرفی م اقا موحرم اذل
 طبض هن طبض ، میرادن طبض ام هک تسا نیا رطاخه نیا ؟تسیچ ی ارب نیا «.تسا فرطنآ هجرد 180
 ار ش دودخ ی عقاول کث هب هلئسم نیا دودخ ل یجست و طبض هوقی نعید ؛ اهفرد نیا و نلاف و توص
 .میرادن

ی م مانگد مدآ .رگید تسا ی وار تیطبض هلئسم ؟تسیچ هیفانتم رابخا رد ی پاور تاحیجرتزا ی کید
 نآ رد ، هیضق نیا رد دنکی م شناختما .دنزی م فرد رتقیقد هشیمه ی کین آ ش یاقفر نیب زان دنیبی م دنک
 یم هچ ش دودخ نیا .تسا رتتسرد [هیضق نیا] ، هن دمهفی م درکن احتما مدآ ی تقو ، هیضق سرد ، هیضق
 زا رگید صخش کید ، درکل قذ ار ی بلطم دمآ و ا ی تقو رگا هک ؛ حججرت تهج ، تقاوت تهج کید ؟دوش
 مه نآ ، تسا مابتشا و اطخ ثحب ، تسینذ داند ثحب ، هن [دراد] داند مکنیا هن ، تسا ی بوخ مدآ مه نآ اقفر
 ، تسوا زا رتهج ش طبض نیا نوچ ؛ دشاب تسرد دیاب نیا ، هن : دیوگی م ؟دنکی م راکهچ مدآ ؛ دیوگی م دیای م
 تاحجرم درومرد هیضق نیمه .بتفگ دمآ رتقیقد و ، مدرکن احتما هیضق نیا رد ، تسا رتهج ش تقد نیا
 .میراد ی پاور تاحجرم ام ، [تسه زین]

حججارت و لداعت - ، لئاسر ثحب رد دنناوخی م ای دناده دناوخ اقفر ای لااح هک ی تاحجرم زا ی کید
 .تسا ی نلاقع هلئسم ، هلئسم .تسا تیطبض : دنیا مرفی م خیش موحرم ؟تسیچ ش هیضق - دیاه دناوخل لئاسر
 .تسا ی فرع هلئسم ، هلئسم نیا

ار ی بلاطم .دینکن انعمه بل قذ ، دینکل قذ تسه هک ار هچنآ نیع ، دینکل قذ دیهاوخی م هک ار ی تیاکد
 مداد اهنیا و حرش حلاطصا هب ش فارطا رد و دینکن ایب ار تیاور نیع ، ملاسلا هیلع ماما زان دینکی م ل قذ هک
 .دوشب

ل فاحه و س لاجم رد ی نارنخس بادآ و تیفیک

ملاک لیوطه مدع

س لاجم نارنگ طقف ، س لاجم نیا زا دوصقم .دشاب ی گنسخث عاب هک مینکنی ذلاوط ار تبحص ی لیخ
 س لاجم نیا ندروارد ی تئیه س لاجم نیا زا دوصقم .تسا سفرد و ن هذ رد بلاطم نیا ریثات ، تسینذ
 ، دوشب بتفگ بلطم نآ رد هک [تسا] ی سلاجم [دوصقم مکلِب] ، دروایبرد ی تئیه ل کث هب ناسنا هک تسینذ
 .تسا هیضق نیا - تسه ی لاخ ی لیخ ش یاج مزورما هک - دوشب بتفگ ی نید قیاقدر

راذگریثات بلاطم نایب

، دوشب مدریس ش نهذ رد ، دریگب دای ن هذ رد ی بلاطم کید ناسنا هک تسینذ ن هذ ندرکرپ طقف مود

دراد یرینآت کید بلاطم نیا ناسنا ن هذ رد هکتسا ن هذ رد بلاطم نیا یراذگریثأت روظنم، هن دور بد رد ناکت نآ و دوشب لصاد ناسنا یرا بدیاب نیسد ماما س لجم رد ناکت نآ. بروخی می ناکت کید مدآ ماگن امشد، هدنبل لثم ار اهت بحص دهدب لوط دایز ناسنا رگا ی نعید. دوشب تقو تاعارم هکتسا ی تقو؟ کی می ضقن یراد هکتدوخ امشد اقا جاد: دیوگی می؟ مکی می تبحص مراد ردقچ نمان لآ دینیب دینک ار نیا باسد، دنکب تبحص دهاوخی می هکی تقو! نآ یور مهنیا، رگید میتسه ضقن لها هشیمه هکام دایز، دنکدش اهقیقده چنپ و لهچ، دنکدش اهقیقده لهچ، دراد ریثأت نیا دنکب تبحص تاعاس مینر رگا هک دنکب دارفا دینک ماگن، اهقیقده چنپ و تسیب، اهقیقده تسیب، تاعاس مینر. دناسری منی یاج هب ار بلاطم ندرک تبحص لبق، دوشی می ری تفرظ دراد رگید دینیبی می هک نیمه هک دینیب ار صاخشا، دینیب ار س لجم، دینیب ار دینک معج ار هلئسم دسر بدتلا سک هب و ی گتسخ هب مکنیا زا

بعضی ها هستند از همین رفقای نوری العزّة و الاحترام که وقتی می روند بالا [ی منبر] تا می گویند مطلب را جمع کنیم، خودش بیست دقیقه حرف می زند. من می گویم: ای داد! خوب شد جمع کردی! اگر می خواستی پهنش کنی، لابد ما تا ظهر می بایستی که اینجا گرفتار باشیم. آقا! بیست دقیقه صحبت [کافی است]. در مجالس روز (بین الطلوعین) هم خدمت رفقا عرض می کنم، هر کسی می رود منبر، بیست دقیقه صحبت بکند، بیست و پنج دقیقه و بعد هم ده دقیقه هم روضه و یا مثلاً چیز (شعر) و تمام. خلاصه طولانی کردن این [صحبت ها] چیز (فایده ای) نمی کند. درست است که مطلب اضافه می شود، شاید هم آن بنده خدا واعظ تصوّر خودش این است که نتوانسته خوب مطلب را برساند، حالا بخواهد به [بیان دیگری بیان] بکند و اینها.

ی گتسخ، دشاب بذاج دیاب اهت بحص. دوشب تقو دیاب اهت بحص رد هلئسم نیا یور ل احل کی لع یرّخ و لااب دوری می یرّخ س لجم هشوگ زا معفدکی، دز فرد مکنیا زا دعب اهقیقده مد مدآ. دروایب دیابند: هکتفگ، [دشابند روآلام] هک دشاب یوحذ کید هب تبحص رگا، [دشابند روطنیا] هن! ن بیاب دیای می
¹ ار یاپزیرگل فط دروآ بتکم هب معج *** ی تبحم همزمز دو بدرا لمعم سر د
 و شرس هب مدز ی باوخی بدای و هدناوخ زماند ای، ی لاء هب هتشدای ی باوخمک لااد بشید هکی سک نآ هک دشاب یروج ظعاو دیاب، دهدب ماجنا اجنیا ارش باوخن یعوآطنان یب س لجم رد دیابید دهاوخی می اجنا لااد اهنیا. دیابید باسد هب ش یار بی یلا لا کید م هس دوش تلع رد دیزم مکنیا هن، در یگب ارش باوخی ی ولج دناوتب [دوش هتفرگ رظنرد] دیاب هکتسا ی یاهزیچ

هدنزوما راعشا و تاپاکد نایب

با حکایت های آموزنده [باید مطلب را جاذب نمود]. چقدر من به افراد توصیه کردم، آقا! در صحبت هایتان داستان بگویند، حکایت بگویند. اینها چیزهایی است که دستور دادند، دستور دادند. ² **مکحلا فنارطبا هو یحاف** که امیر المؤمنین می فرمایند یعنی همین، یعنی نکات آموزنده [گفته شود]. چون شخص که خودش می رود بالای منبر، در یک حال و هوایی می رود که خبر از آن افرادی که نشسته اند ندارد؛ نیست خودش دارد صحبت و مطالب را جمع می کند و خیلی سرحال و شاداب است، دیگر نمی داند پشت سر هم به مسلسل بستن افرادی که نشسته اند، کمکم موجب کسالت می شود. بایستی که [کلام را] تغییر داد. [مثلاً شعر [بخواند]. این رفقای که می آیند صدای خوب هم دارند، حالا خوب هم نباشد، همین که صدا را بالا ببری به ضمّ و ضمائی بد نمی شود، این چیزها [مفید است]. همین که دوتا شعر جگمی گفته بشود [موجب رفع کسالت می شود]، [مطالب] اخلاقی گفته بشود از مولانا، از حافظ، از بزرگان، از فیض، از مرحوم حاج میرزا حبیب الله خراسانی، از اینهایی که جان داشتند، در اشعارشان جان داشتند.

¹ 55 مر امشد تایلز غ، یوروباشیند یر یظن، راعشا ناوید

مرحوم صاحب لوامع صاحبقرانی، مرحوم حاج میرزا محمدتقی مجلسی، پدر علامه مجلسی در آنجا راجع به نماز جمعه - بنده آوردم در همین تعلیقاتم بر رساله صلاة الجمعة، مسئله را آوردم - ایشان می‌فرمایند: خطیب جمعه باید از اشعار نغز مولانا، مثنوی، [استفاده کند] با صدای خوب [برای مردم بخواند ولی] الآن اگر بگوییم، می‌گویند: عجب! این چه [حرفی است؟!]. این آقا چه می‌گوید؟! [در] نماز جمعه! بله، [پس] نماز جمعه فقط توپ و تانک و تشر و تق و توق باشد! خب فرض بکنید که آن شخص هم که بلند می‌شود می‌آید بیرون، گلّه‌اش را همین‌طوری ویل ویلی [می‌خورد]. ولی خب اینکه نمی‌شود. نماز جمعه باید نماز جمعه‌ای باشد [که] به افرادی که می‌آیند آنجا حال بدهد، نشاط بدهد، روحشان را باز کند. من نمی‌دانم این ائمه جمعه چه چیزشان می‌شود اگر بیایند دوتا خط شعر هم بخوانند. خب بیایند، دوتا خط شعر بخوانند، دوتا کلام نغز بگویند، از سیره بزرگان، از مسائل اخلاقی حکایت نقل کنند، داستان نقل کنند، که [افراد را] تکان بدهند، افراد تکان بخورند. وقتی که شخص می‌آید نماز جمعه به فکر نماز جمعه بعد باشد که چه زمانی جمعه بعد می‌رسد. اینها مطالبی که ما در رساله نماز جمعه نقل کردیم. ان شاء الله که آقایان [این مسائل را] بخوانند و به این مسائل ترتیب اثر بدهند و حال و هوا تغییر پیدا بکند.

هکنیاهن! نیمی نعی تبیلها رکن عایحا هک، دشاب میضه نیا ددصرد دیاب روطن بیه مه یربنم و دنک ضوع ار سلجم و دارفای نعی او ه و لاد [دیاب یربنم]. جامت و دیوگد مدأ ار بلاطم تشم کید دنکی مکم ه ادخ الله عاشن!

دنتسم یاهه ضور نایب

مطالب دیگر اینکه در روضه‌هایی که خوانده می‌شود بایستی که روضه‌ها و همه ذکر مصیبت‌ها مستند باشد و طبق [تاریخ باشند]. مطالبی را که اغراق‌آمیز است، گفته نشود. و در مصیبت‌ها ادا و اطوارهایی که شما می‌بینید و می‌شنوید [اینها درنیاید]. مجالس اهل بیت، مجالس مقدس است، مجالس مطهر است، مجالسی است که در آنجا ملائکه می‌آیند و انسان باید خودش را همراه با آن مجالس قرار بدهد.

ن ا هک تسات بیصم سلجم این شج سلجم بادآ تیفیک هت بسنه نیمز نیا ردی بلاطم بخه تبلا
 ابرجت و دناه دومرفن اگر زب هک ار هچنآ و مسیونب بیرقن ع نیمز نیا ردی اهل اقم مراد دصق هدنب الله عاش
 میهاوخ ضرع هدنیآ رد ار بلاطم، تسه ن اگر زب نآ تمدخ رد لئاسم نیا اب طابترآ رد هدنب ی صخش
 درک

دمحم ل او دمحمی لعل صمهللا